

° H E T U V A D I హేతువాది

Monthly Journal devoted to Science, Rationalism & Humanism

స్థాపన : 1982

అవినీతి అర్థకామాల మీద ధ్యాసే పిరమిడ్ ధ్యానం
మన సమాజం ఎటువైపు మారుతూ వస్తోంది?
ఔనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా? - సమీక్ష
గీతా దర్శనం
నమ్మకాలు ఎలా ఏర్పడ్డాయి ?
ఇది కథ కాదు
అబ్బుస్ సలాం

331

సంపుటి : 31

సంచిక : 6

ఫిబ్రవరి 2013

వెల : రు. 20/-

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్ 22వ వార్షికోత్సవ ప్రత్యేక సంచిక

ప్రధాన సంపాదకులు : రావిపూడి వెంకటాద్రి

అ

హేతువాది

సంపుటి : 31 సంచిక : 6

ఫిబ్రవరి 2013

ప్రధాన సంపాదకులు :

రావిపూడి వెంకటాద్రి

చీరాల, ప్రకాశంజిల్లా

E.mail :

Ravipudi2007@rediffmail.com

చందాలు, విరాళాలూ, వ్యాసాలు

పంపవలసిన చిరునామా :

మేడూరి సత్యనారాయణ

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

C/o రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్

ఇంకొల్లు - 523 167, ప్రకాశం జిల్లా

Cell : 98499 35117

Fax : 08594 - 244431

E.mail :

meduri_satyanarayana@yahoo.com

"Hetuvadi"

SBH Account No. 52177300267

కాపీలు అందనివారు :

షేక్ దరియావలి

సర్కులేషన్ మేనేజర్

జాగర్లమూడి (పోస్ట్),

వయా పర్చూరు, ప్రకాశం జిల్లా.

సెల్ : 99122 60441

జీవిత చందా రూ. 1,500/-

సాుచందా రూ. 150/-

విడిప్రతి రూ. 15/-

ABROAD Subscription

Annual \$150, £ 100

Life \$1500, £ 1000

ఇందులో....

ఎడిటోరియల్

అవినీతి అర్థకామాల మీద ధ్యాసే పిరమిడ్ ధ్యానం

- మేడూరి సత్యనారాయణ - 179

మన సమాజం ఎటువైపు మారుతూ వస్తోంది?

- రావిపూడి - 183

జైనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా? - సమీక్ష

- గుమ్మా వీరన్న - 190

గీతా దర్శనం

- చేగిరెడ్డి చంద్రశేఖరరెడ్డి - 202

నమ్మకాలు ఎలా ఏర్పడ్డాయి ?

- డా॥ టి. మహేష్ - 209

ఇది కథ కాదు

- రావిపూడి - 214

అబ్దుస్ సలాం

- డా॥ జి. విజయం - 215

వార్తలు

- 219

ఎడిటోరియల్

అవినీతి అర్థకామాల మీద ధ్యాసే పిరమిడ్ ధ్యానం

పిరమిడ్ ధ్యానం పేరుతో పత్రి మహబూబ్ నగర్ జిల్లా కడపల్లో చేసిన నిర్వాకంవల్ల ఆయన లక్ష్యం భోగమేనని రుజువైంది. మార్మిక నమ్మకాలతో ఫారో చక్రవర్తుల శవాలను నిలవ ఉంచడానికి మమ్మీలుగా చేసి పిరమిడ్ లో ఉంచారు. పిరమిడ్ ఆకారంతో కట్టడాలను నిర్మిస్తే ఎక్కువకాలం మనగలుగుతాయని ఈజిప్టు ప్రాచీన ఇంజనీర్లు గీచిన ప్రణాళిక ప్రకారం కట్టిన ఈజిప్టు పిరమిడ్లు ఈనాటివరకు మనగలగి ప్రపంచ ప్రసిద్ధ కట్టడాలుగా నిలిచాయి. ఈనాడు అవి పర్యాటక పిరమిడ్లుగా మారాయి. ఈజిప్టు పిరమిడ్ కు, భారతీయ యోగాకు సాంకర్యంచేసి పత్రి రూపొందించిన పిరమిడ్ ధ్యాన మహాసభల నిర్వహణలో పాలుపంచుకున్న రాజకీయ నాయకుల బంధువులు, అనుచరగణాల ధనదాహం తీర్చుకోవడానికి, పత్రి తన కామవాంఛలను ప్రపంచ ప్రేమపేరుతో తీర్చుకోవడానికి ఉపకరించింది. స్థానిక రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారులతో కుమ్మక్కై వారి స్థలాలకు చేరువలో పిరమిడ్ ధ్యాన మహాసభలను నిర్వహించడం పత్రికి ప్రతి సంవత్సరం ఆనవాయితీగా మారింది. పిరమిడ్ కింద కూర్చుని ధ్యానం చేస్తే విశ్వశక్తి జీవశక్తిగా మారుతుందని అమాయక జనాన్ని పోగేసి ప్రపంచ ప్రేమ వంకతో మహిళా భక్తులను కౌగలించుకోవటం, మర్దన చేయించుకోవడం, ముద్దులు పెట్టుకోవడం, కాదంటే బహిరంగ వేదికలపైనే మహిళలను కొట్టడం పత్రి పశుకామ వాంఛలను తెలియచేస్తున్నాయి. ప్రసార మాధ్యమాలు పత్రి చేస్తున్న అవినీతి చేష్టలను బహిరంగం చేయడంతో పలాయనం చేయడం వెంటనే జరిగిపోయింది.

రాజకీయ నేతలతో తనకు ఉన్న సత్సంబంధాలను పెంచుకోవడానికి పిరమిడ్ పార్టీని ఏర్పరచి, ఎన్నికల్లో ప్రతినిధులను నిల్పి, అర్ధాంతరంగా విరమింపచేయడం తన ధనదాహానికి పరాకాష్టగా మారింది.

కృష్ణ భగవాన్ తోనూ, అరిస్టాటిల్ ఆత్మలతో తాను నిత్యమూ మాట్లాడుతుంటానని ప్రగల్భాలు పలుకుతుంటాడు పత్రి. దేవుడు అందరిలో వున్నాడనీ, ఆ దైవంశ్వాసేననీ, కనుక శ్వాసమీద ధ్యాస ఉంచితే దైవాన్ని గుర్తించవచ్చుననీ, పిరమిడ్ కింద కూర్చుని శ్వాసమీద ధ్యాస పెడితే త్వరగా దేవుడిని గుర్తించవచ్చుననీ అంటాడు పత్రి. పిరమిడ్ విశ్వశక్తిని సేకరించి కింద ధ్యానం చేసేవారికి అందిస్తుందని, అందువల్ల జీవశక్తి పెరిగి ఆరోగ్యం చేకూరుతుందట. శ్వాస మీద ధ్యాస ఆధ్యాత్మికత, శాస్త్రీయతల మేళవింపట.

వ్యక్తిలో శరీరం, మనస్సు, బుద్ధి, ఆత్మ అనే నాలుగు పొరలుంటాయట. శరీరమంతటా 72వేల నాడులుంటాయట. ఈనాడులకు మధ్యలో ఏదైనా అడ్డంకి ఏర్పడితే అనారోగ్యం పాలవుతామట. పిరమిడ్ ధ్యాన జీవశక్తి సహాయంతో ఈ అడ్డంకిని తొలగించి ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తుందట. మన తలలో ఆక్సిజన్ గదులుంటాయట. మానసిక వత్తిడులవల్ల అవి మూసుకుపోతాయట. పిరమిడ్ ధ్యానంలో శ్వాసమీద ధ్యాసను వుంచితే ఆక్సిజన్ గదులు తెరచుకుంటాయట. ఈ ధ్యానం వల్ల బుద్ధి వికాసం పెరిగి ఆలోచనలు సరిచేయబడతాయట. అందువల్ల విశ్వసోదరభావం కలుగుతుందట. ఇవీ పత్రి ఉవాచలట. పత్రి అందించిన 21 గ్రంథాల మాలిక పేరు “ధ్యానమే భోగం - జ్ఞానమే వైభోగం” ఇవన్నీ ధ్యాన వ్యాపార కేంద్రాల్లో దొరుకుతాయట.

సుఖాసనం మీద కూర్చుని శ్వాసమీద ధ్యాసపెడుతూ ఆలోచనలను అడ్డుకోవాలనీ, ఆ విధంగా ఆలోచనా రాహిత్యానికి చేరువకావాలనీ, అప్పుడే ఆరోగ్యం మెరుగవుతుందనీ పత్రి ప్రచారసారం.

1979 నుండి ధ్యాన ప్రయోగాలను ప్రారంభించి పిరమిడ్ ధ్యానాన్ని కనిపెట్టాడట పత్రి. తాను నిర్వహించే ధ్యాన మహాసభలకు నిర్వాహకులు గవర్నర్లు, కేంద్రరాష్ట్ర మంత్రులు, అధికారులు, వ్యాపార ప్రముఖులను రాజకీయనేతల ప్రాపకాలతో ఆహ్వానిస్తారు. రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారుల నిర్వహణ నేపథ్యంలో ఇటీవలి ప్రపంచ ధ్యాన మహాసభలు జరిగాయి. పిరమిడ్ ధ్యాన మహాసభలు జరిగిన రియల్ ఎస్టేట్లు శంషాబాదు విమానాశ్రయానికి 25-30 కి.మీ దూరంలోనే వున్నాయి. ధ్యాన మహాసభలకు ముందు ఎకరం 5 లక్షలుంటే అనంతరం కోటిరూపాయిలకు పెరిగిందంటున్నారు. ఈ ప్రదేశం శ్రీశైలం-హైదరాబాదు రహదారి ప్రక్కనే ఉండడం మరొక ఆసక్తికర విషయం. అందువల్ల ప్రపంచ పిరమిడ్ ధ్యాన మహాసభల నిర్వహణలో రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారులకు వున్న ధనకాంక్ష, పత్రికామవాంఛ ప్రధాన కారణాలని తేలింది. పత్రి శిష్యులు కూడా గురువుగారిని అనుసరించి మహిళాభక్తులను కౌగిలింతలతో ముంచెత్తడం కొనమెరుపు. పిరమిడ్ కేంద్రానికి పోయే రహదారికి ఇరువైపులా కట్టిన బ్యానర్లన్నీ రియల్ ఎస్టేటు వ్యాపారుల ప్రచార బ్యానర్లేనట. పిరమిడ్ ధ్యానుల ఆరోగ్యం మాట ఎలా వున్నా నిర్వాహకుల వాంఛలు తీరాయని రుజువైంది.

విశ్వం నుండి మనకు చేరే కాస్మిక్ కిరణాలు, ధృశ్యకాంతి కిరణాలు, అదృశ్య అతినీలలోహిత కాంతి కిరణాలు. పరారుణ కిరణాలు భౌతిక శక్తిరూపాలే. భౌతిక పదార్థ విచ్ఛిన్నం వల్ల, నూతన రూపాలు సంతరించుకోవడంవల్లా అవి వెలువడి భూమిని చేరుతుంటాయి. భూమి చుట్టూ వాతావరణంలో ఉన్న ఓజోన్ పొర అతినీలలోహిత

కిరణాలను, ఇతర కిరణాలను అడ్డుకుంటుంది. భూమిపైకి చేరే మిగతా వికిరణమంతా భూపదార్థంలో భాగంగా మారుతుంది. సూర్యుడిలో జరిగే రసాయన చర్యల ఫలితంగా వెలువడే అతిసూక్ష్మ న్యూట్రీనోలు అతిచిన్న శకలాలు. సుమారు 100 కోట్ల న్యూట్రీనోలు మన బొటనవేలి గోరు వైశాల్యంలోగుండా దూసుకుపోతుంటాయి. వాటిని భూమికూడా అడ్డుకోలేదు. 100 అంతస్తుల భవనం కింద కూర్చున్నప్పటికీ ఈ న్యూట్రీనోలు మన శరీరంగుండా, భూమి గుండా దూసుకునిపోతాయి. భూమిని చేరిన వికిరణాలలో కొన్ని మరల భూమి నుండి విడుదలై విశ్వ ప్రదేశంలోకి వెళతాయి. వికిరణాలను గ్రహించడం, విడుదలచేయడం పదార్థ భౌతిక చర్య ఫలితమే. పిరమిడ్ ఆకారంలో ఉండే భవనం కింద కూర్చున్నంతమాత్రాన విశ్వశక్తి ఎక్కువగా మనకు చేరదేమీ లేదు. మన ఆరోగ్యం, ఆలోచనలు నిర్ణయాలు ఈ భౌతిక శక్తుల ప్రేరణతో జరగవు. కాస్మిక్ కిరణాలు ఎక్కువగా సోకితే కాన్సర్ లాంటి రోగాలు వస్తాయని తేలింది. పిరమిడ్లు విశ్వశక్తిని ఎక్కువగానే సేకరించి మనకు అందిస్తాయనడం అబద్ధమని తేలింది.

యోగ పితామహుడుగా పేరుపడ్డ పతంజలి జీవాత్మను, పరమాత్మలో లీనం చేయడానికి యోగ సూత్రాలను ప్రచారం చేశాడు. దీనికొరకు అష్టాంగ మార్గాన్ని సూచించాడు. ఈ మార్గ మజిలీలుగా యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యాన, సమాధి అనేవి వుంటాయన్నాడు. సమాధి మజిలీని చేరితే ఆత్మ పరమాత్మలో లీనమై కైవల్యం చెంది మోక్షాన్ని పొందుతుందని ప్రచారం చేశాడు. యోగ మార్గాన్ని విజయవంతంగా అనుసరిస్తే అష్టసిద్ధులు లభిస్తాయనీ చెప్పాడు. ఈ ప్రయాణం చేయడానికి స్థిరంగా సుఖంగా కూర్చునే ఆసనంలో కూర్చోవాలన్నాడు. చిత్త వృత్తులను నిరోధించుకుంటూ మోక్షాన్ని పొందాలంటాడు పతంజలి.

ఇంతవరకు ఎవ్వరూ మోక్షాన్ని పొందినట్టుగానీ, అష్టసిద్ధులు పొందినట్టుగానీ రుజువులేదు. పతంజలి యోగమంతా వృధాప్రయాస అని అధునిక విజ్ఞానశాస్త్రం మనకు తెలుపుతున్నది.

జీవించి ఉన్న మెదడు చేసే పనులే ఆలోచించడం, భావించడం, సంకల్పించడం, విశ్లేషించడం, సత్యాన్వేషణ, స్వేచ్ఛాభిలాషలు. మెదడు జీవించి ఉన్నంతకాలం చిత్తవృత్తులను ఆపడం సాధ్యంకానిపని. ఉదయం నిద్రలేచిన దగ్గర నుండి సాయంత్రం నిద్రించేవరకు మనమెదడు స్పృహలో వుండి క్రియాశీలంగా వుంటుంది. నిద్రపోయేటప్పుడు స్పృహ మాత్రమే ఉండదుకానీ మిగతా వ్యాపారాలన్నీ కొనసాగుతుంటాయి. మనంకనే కలలు, పొందే భావోద్వేగాలు మెదడు చేసే చిత్తవృత్తులవల్లనే సాధ్యమవుతుంది. మన మెదడులో

ఉండే 100 కోట్లకుపైగా నాడీకణాలు మధ్యవుండే నాడీ సంబంధాలనల్ల మన జ్ఞాపకాలు బందీలవుతాయి. నాడీకణాల సమన్వయ చర్యల వల్లనే మన మెదడు చేసే ప్రవృత్తులన్నీ ఆధారపడివుంటాయి. మనం మేల్కొని వున్నప్పుడు కూడా మెదడులోని చాలా బాగానికి స్పృహ వుండదు. కాని, తన పని తాను చేసుకుపోతుంటుంది. మన ఆలోచనలను హేతుబద్ధంగా కొనసాగించినప్పుడే మనం సరైన భావాలను ఏర్పరచుకుంటాం. వీటిని ఆచరణలో పెట్టి స్వేచ్ఛగా, నీతివంతంగా జీవిస్తాం. యోగసాధన ప్రక్రియల వల్ల మానవుడు ఏదీ సాధించలేదు. ఈనాటి మానవాభివృద్ధి అంతా మానవుడి వైజ్ఞానిక తాత్విక ధృక్పథ ఫలితమే. మంత్రాలకు బలముంటే ధ్యానయోగాలెందుకు?

మత, జాతి, కుల, వర్గ, ముఠాల భావాలతో సంకుచిత ఆలోచనలతో వివేకాన్ని, హేతుబద్ధతను కోల్పోయి నిత్యజీవిత సమస్యలను పరిష్కరించుకోలేని భక్తులు దగ్గరదారుల ద్వారా తమ సమస్యల పరిష్కారం కొరకు యోగ గురువులను ఆశ్రయిస్తున్నారు. వారు ఏది చెప్పినా, చేసినా దైవత్వంగా స్వీకరిస్తున్నందువల్ల స్వార్థపరులు యోగాగురువులుగా, బాబాలుగా, అమ్మలుగా, అయ్యలుగా అవతారాలెత్తుతున్నారు, నేపథ్యంలో తమ కాంక్షలు తీర్చుకుంటున్నారు. అందువల్ల మార్మిక విధానాలద్వారా తమ సమస్యలకు పరిష్కారం లభించదని భక్తులు గుర్తించడమే దీనికి ఏకైక పరిష్కారం.

యోగ విద్య, చేతివేళ్ళముద్రలు, క్రియాయోగం, శ్వాసమీద ధ్యానయోగం, పిరమిడ్ ధ్యానం, సిద్ధసమాధి యోగం, ప్రాణాయామం, విపశ్యనధ్యానం, ఓషోధ్యానం, ఈశ్వరాయ జ్ఞానయోగం, ఇంద్రియాతీత ధ్యానం, ప్రాణిక్ హీలింగ్, ఆసనయోగం, కుండలిని యోగం మొదలైనవన్నీ మార్మిక ప్రయాసలేకాని ఫలితాలు శూన్యం. మత భావాల స్థానంలో హేతువాద మానవవాద భావాలను ప్రవేశపెట్టే భావవిప్లవాన్ని మనుషులందరూ సాధిస్తేనే ఇలాంటి వక్రమార్గాలకు అడ్డుకట్టపడుతుంది. ప్రజల్లో సంకుచిత మార్మిక భావాల ప్రభావం ఉన్నంతకాలం ఏదోఒక రూపంలో మోసపోతుంటారు. అందువల్ల హేతుబద్ధ జీవనమే ప్రజల సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం.

బాబాలు, గురూజీలు, అమ్మలు, స్వాములు హైందవమత భావజాల పిలకలు. హైందవ భావజాలం నుండి ప్రజలు బయటపడనంతకాలం పిలకలు పెరుగుతూనే వుంటాయి. పిలకలకు మూలమైన హైందవమత గ్రంథాల హేతువిరుద్ధ తను బయటపెట్టి మతగ్రంథ భావజాల ప్రభావంనుండి మనుషులను బయటకు విడిపించి, హేతుబద్ధ స్వతంత్ర ఆలోచనాపరులుగా చేయటమే బాబాలు, అమ్మలకు శాశ్వత పరిష్కారం. హేతుబద్ధ ఆలోచనవల్ల హేతుబద్ధ పరిష్కార మార్గాలు కనిపిస్తాయి.

- మేడూరి సత్యనారాయణ

మన సమాజం ఎటువైపు మారుతూ వస్తోంది?

- రావిపూడి

“ఎవరు చేసినకర్మ వారనుభవించక ఏరికైనను తప్పదమ్మా” అంటూ ఎవరు రాశారోకాని, ఈనాటి భారత సామాజికులనుభవిస్తున్న మానసిక దాస్యం, శారీరక బానిసత్వం మాత్రం ఈనాటివారికర్మ ఫలితంకాదు. అది నిర్మిరోధకంగా సాగుతున్న వారసత్వం.

ఆదిమ సమాజాల్లో మొదట నోరున్నవాడిదే వూరు అనే తంతుకొనసాగింది. ఆ తరవాత బలమున్నవాడిదే భోగం అనేది ఆనవాయితీగా మారింది. ఇది చాల ఆదిమ సమాజాల్లో ఒకే ఒక రీతిగా కొనసాగినట్లు కనిపిస్తోంది.

ఆనాడు నోరున్న మతాధిపతులు, బలమున్న కోడెగాండ్రు కలిసి సమాజంపై తమ పెత్తనాన్ని సాగించారు. రకరకాల వృత్తులవారి ఉత్పత్తుల్నీ, కష్టార్జితాన్నీదోచుకొని పై వర్గాలవారు అనుభవించడమే ‘నగరాలకు’, ‘నాగరికత’కు దారి తీసింది. అంతకు పూర్వం ఎవరి అవసరాలువారే తీర్చుకొనేవారు. అందుకు సమర్థతలేనివారికి ఇరుగు పొరుగువారు సహకార మందించేవారు. అది మానవ కారుణ్యస్వభావానికి సూచిక.

కాని, నగరాలవతరించాక, మతాధిపతుల్ని, రాజుల్ని, వారిభృత్యుల్ని కూడా పోషించే భారం ఉత్పత్తిదారులమీద పడింది. సామాజికుల మనస్తత్వాన్ని తమ అదుపులోకి తెచ్చుకున్న మతాధిపతులు పాలకులకొమ్ము కాస్తుండగా, వారి వత్తాసుతో రాజులు రాజ్యాలేలారు. ఆ దశలో నగరాలన్నీ రాజ్యకేంద్రాలే. రాజ్యకేంద్రాలన్నీ నగరాలే. ఆ నగరాల అధిపతులే వాటి చుట్టుపట్ల వున్న పంటపొలాలపై, వాటిని చుట్టివున్న అడవులపై పెత్తనం సాగించేవారు. సాగుభూముల మీది రాబడిని పన్నుల రూపేణ దోచుకోవడం, అడవుల్లో జంతువుల్ని వేటాడడం రాజులకు ప్రవృత్తిగా, సరదాగా మారింది.

గణతంత్రాలుగా పరిగణించబడే ప్రాచీన ‘ప్రజారాజ్యాల్లో’ సైతం అధిపతుల్ని ఎంపిక చేసుకొనేహక్కు ఉన్నత వర్గాల వారికే పరిమితమై వుండేది. గతశతాబ్ది ప్రథమ పాదందాక ఇంగ్లండులో స్త్రీలకు ఓటు హక్కులేని ప్రజాస్వామ్యమే వుండేది. ఇటీవలి కాలంలోనే ప్రజాస్వామ్యమనేది అలా కొనసాగిందంటే అంతకుముందు, వందలవేల సంవత్సరాలనుంచి కుదురుకుంటూ వచ్చిన సమాజంలో వివిధ వృత్తుల్లో మనుగడ సాగించే సామాన్యుల సామాజిక హోదా ఎలా వుండేదో మనం వూహించుకోవచ్చు.

నగరరాజ్యాలు సామ్రాజ్యాలుగా ఎదిగినదశలో కలవారికి లేనివారంతా భృత్యులుగా మారారు. ప్రాచీన నగరరాజ్యాలు కూలిపోవడమో, సామ్రాజ్యాలుగా అవతరించడమో జరిగిన సందర్భాల్లో ఆ పరిస్థితి మరింత కట్టుదిట్టమైందనేందుకు దాఖలాలున్నాయి. అంటే, అలాంటి రాజ్యాల్లో సామాజికసమత అనేది మచ్చుకయినా కన్పించదన్నమాట!

సమాజం సేవ్య సేవకమైంది.

అయితే, ఆ నగర రాజ్యాలు, సామ్రాజ్యాలు అంతరించాయి. వాటి స్థానంలో జాతీయరాజ్యాలలో, మతరాజ్యాలలో అవతరించాయి. వాటన్నిటిలో సామాజిక సమత ఏదో ఒకవిధంగా సాధించబడింది. ఒక్క భారతదేశమే యిందుకు మినహాయింపు. ఇక్కడ మనుషులమధ్య సామాజిక సమత మనకు అందిన ఏ చారిత్రక దశలోనూలేదు.

ప్రాచీన నగరాలన్నిటిని, నగర రాజ్యాలన్నిటిని తిరుగుడు జాతులవారు విధ్వంసం చేసి, తమ రాజకీయాధిపత్యాన్ని సాధించుకున్నారు. ఇతర జాతుల్ని హననం చేశారు. వారి కోటల్ని దహనం చేశారు. ఈ విషయాలన్నిటినీ రుగ్వేదమూ, బైబిలూ క్రోడీకరించాయి. ఆ విషయాన్ని మరచిన హిందూత్వవాదులూ, క్రైస్తవ ఫాదర్లూ ఈనాడు నంగనాచి కబుర్లు ప్రచారం చేస్తున్నారు. అయితే, అలా జరిగిన చోట్లలో యెక్కడా భారతదేశంలో జరిగినట్లు ఉచ్చ-నీచ తరగతులుగా సామాజిక విభజన జరగలేదు. ఇక్కడి మనుషులు మొదటనాలుగు వర్గాలుగా, తరువాత ఐదువర్గాలుగా, ఆ పిమ్మట అష్టాదశవర్గాలుగా, తుదకు 5000 కులాలుగా సామాజిక విభజనకు గురయ్యారు.

వృత్తి విభజన ప్రపంచసమాజాలన్నిటిలోనూ వున్నప్పటికీ, అది భారతదేశంలో లాగా ఉచ్చనీచ తారతమ్యాలతో వంశపారంపర్యతను సంతరించుకోలేదు. ఈ వంశపారంపర్యతకు యిక్కడ మిరాసీ హక్కులు కల్పించబడ్డాయి. సచ్ఛాద్రులుగా ముద్రవేయబడిన వారినుంచి అత్యగ్రవర్ణమైన బ్రాహ్మణదాక వివాహశ్రాద్ధాది సర్వక్రతువులు నిర్వహించే హక్కు పురోహిత బ్రాహ్మణిదే. వెయ్యింట 999 క్రతువులు అలానే జరుగుతున్నాయి. ఇప్పటికీ. షెడ్యూల్డ్ కులాల, తెగల, ఇంకా యితర దిగువ జాతుల ప్రజలకు బ్రాహ్మణ పురోహిత్యంలేదు. అందులో కొందరు అంటరానివారుగా ముద్రవేయబడినవారున్నారు.

సచ్ఛాద్రుల క్రిందికులాల్లో ఎవరిమిరాసీ హక్కులు వారివే. అయితే, యిప్పుడు రానురాను ఒకరి వృత్తులు మరొకరు చేపట్టే పరిస్థితివచ్చి, మిరాసీహక్కులకు కొంతగా చెల్లుచీటీ లభించింది. కాని, బ్రాహ్మణ పురోహిత్య హక్కు మాత్రం 99.9 శాతం పదిలంగా బ్రాహ్మణకే దత్తమై వుంది. అందుకు కారణం హిందూమతం పేరవెలసిన బ్రాహ్మణమతం సామాజికుల్లో నూరిపోసిన మానసిక దాస్యమే.

కాగా, ఆధునిక నాగరిక జీవనంలో వినియోగవస్తూవున్నట్టే కాక, ఉద్యోగాలపేరుతో కొత్త వృత్తులు పుట్టుకొచ్చాయి. ఇవన్నీ గతంలోని భృత్య వృత్తికి కొంత భిన్నం. నిజానికి, గతంలో వృత్తులనే ఉద్యోగాలుగా వ్యవహరించేవారు. నా చిన్నతనంలో ఒక రజకుడి (చాకలి) యింటికివెళ్లి ఆ యింటి యజమాని కోసం ఆరాతీయగా, అతని భార్యవచ్చి ఉద్యోగానికి వెళ్లాడన్నది. ఆ వుద్యోగం బట్టలు వుతకడమే. చేతివృత్తిదారులు సమాజానికి కావలసిన సరుకును వుత్పత్తి చేసేవారు. రాజు మొదలు రంగప్పవరకు, ప్రభువు మొదలు భృత్యుడి వరకు ఆ వుత్పత్తుల మీద ఆధారపడి జీవించవలసిందే. అయితే, ఆ వుత్పత్తుల

మీది పెత్తనంమాత్రం ప్రభుత్వానిదే.

ఆ పెత్తనం కుంటుబడకుండా సాగడానికి ప్రభుత్వం ఉద్యోగాలపేరుతో వృత్తులను కల్పిస్తుంది. అయితే, ఈ ఉద్యోగవృత్తులవారు ఏ రకమైన వస్తూత్పత్తినీ చేయరు. వీరు ప్రభుత్వ పెత్తనానికి లోపడి ప్రభుత్వానికీ, సామాజికులకూ మధ్యవర్తిత్వం నెరపుతారు. తమ అవసరాలకోసం, కొన్ని అనుమతులకోసం ఈ ఉద్యోగుల్ని ఆశ్రయించే ఉత్పత్తిదారులనుండి, యితర కార్యార్థుల నుండి లంచాలు గుంజడం వీరి సహజగుణం. వారి నుండి తగినంతగా లంచాలు గిట్టకపోతే వాయిదాలువేస్తూ ఆఫీసులచుట్టూ కార్యార్థులను తిప్పడం, వీలునుబట్టి వారికార్యాన్ని తిరస్కరించడం కూడా ఉద్యోగుల ఉద్యోగదీక్ష. ఇలా లంచాలకు పాల్పడకుండా వుండేవారిశాతం మహావుంటే 5కు లోపలేవుంటుంది. అంతేకాకుండా, ఈ వుద్యోగ వృత్తిలో వుండే వారు కూడా క్రమంగా వారిపైన వుండే వుద్యోగులకు లంచాలు మేపవలసిందే. లంచాలుపట్టని ఉద్యోగులు కూడా తమపై ఉద్యోగులకు తమ స్వంత ఆదాయంనుంచి అయినా లంచం మేపడంలో మినహాయింపులేదు. ఇక్కడ మరో విశేషమేమంటే, ఒక ఉద్యోగశాఖవారు మరో ఉద్యోగశాఖవారి వద్ద పని చేయించుకోవాలంటే, లంచాలివ్వకతప్పని పరిస్థితి వుంది. ఇదే యీనాటి ఉద్యోగవ్యవస్థ.

అయితే, యీలంచాల తడుపుడు లేకుండా చేసుకోవాలంటే అధికారంలోవున్న రాజకీయ ప్రముఖుడిని ఒకణ్ని ఆశ్రయించి రికమెండేషన్ (సిఫార్సు) చేయించాలి. ఆయన మంత్రిగానీ, శాసనసభ్యుడుగానీ, లేక పలుకుబడికల వారి అనుయాయిగానీ అయి వుండాలి. వారు చెప్పినట్లు చేయకపోతే, మరోదూర ప్రాంతానికి బదిలీ (transfer) చేయిస్తారనో, ప్రమోషన్ ఆపుచేస్తారనో, లేక రకరకాల అభిమాండాలు (allegations) తనపై మోపుతారనో భయపడి వారు చెప్పిన పనిచేస్తారు. అలా చేయకతప్పని పరిస్థితి ఉద్యోగులది.

నిజానికి ఉద్యోగ వృత్తిలో వుండేవారంతా పబ్లిక్ సర్వెంట్స్ - అంటే ప్రజాసేవకులు. ప్రజాసేవపేరుతోనే ప్రజలను మొట్టి సేకరించిన వసూలునుంచి ప్రభుత్వాలు వారికి జీతభత్యాలు ఇస్తున్నారు. నిజానికి, వారి బాధ్యత నిర్వహణ ప్రభుత్వాలకోసమేగాని, ప్రజలకోసంకాదు. ప్రభుత్వాల్లో వున్న మంత్రి పుంగవులు ఆయాశాఖల వున్నతోద్యోగుల నుంచి పెద్దమొత్తాల్లో లంచాలు పుచ్చుకొన్న అంశాలున్నాయి. ఆ సొమ్ముకు మరింత సొమ్మును కలిపి ప్రజలనుంచి వసూలు చేసుకొమ్మని వారికి సలహాలిచ్చిన సందర్భాలూ వున్నాయి. అన్ని స్థాయిల వుద్యోగులూ పైవారికి, ఆపై వారికి గులాములే. ప్రభువుల సౌకర్యాలకోసమే వుద్యోగవర్గాలు కృషి చేస్తున్నాయికాని, ప్రజలకోసంకాదు. అలాంటి సామాజిక వ్యవస్థలో మనమున్నాం.

ఇంతకుముందు మీరాసీ హక్కుల్ని గురించి ప్రస్తావించుకున్నాం. రాజరికాలరోజుల్లో ఒక రాజు తరవాత అతని కొడుకో, మరొక సన్నిహిత బంధువో అతని వారసులుగా సింహాసనమెక్కేవారు. నేటి భారత ప్రజాస్వామ్యంలో కూడా అలాంటి ఆనవాయితీ

కొనసాగుతోంది. ఎంత విచిత్రం!

ఇది ప్రధానమంత్రిలకు, ముఖ్యమంత్రిలకు పరిమితం కావడంలేదు. పార్లమెంటు సభ్యులు, శాసనసభ్యులు మరణించిన సందర్భాల్లోకూడా వారి భార్యలో, కుమారులో, దగ్గరి బంధువులో ఆయా పార్టీల తరపున ఎన్నికల్లో పోటీచేయడం ఆనవాయితీగా మారింది. ఇది యింతటితో ఆగక, సినిమాల్లో కూడా యీ వారసత్వం దూరింది. తెలుగు సినిమాల్లో ప్రసిద్ధమైన హీరోల అనంతరం వారి కుమారులో, సన్నిహిత బంధువులో మరల నాయక పాత్రల్లో కనపడుతున్నారు. మతవారసత్వం, కుల వారసత్వం యెలానో రాజకీయ నాయకత్వం, సినిమా హీరో నాయకత్వం అలాగే వారసత్వ లక్షణాన్ని అందిపుచ్చుకుంటున్నాయి. ఈ యెంపికలో యోగ్యత-అయోగ్యత ప్రశ్నలురావు. ఇది భారతీయ జబ్బు.

ఈ లోపాలన్నిటికీ మూలం శాసనసభ్యుల్ని, పార్లమెంటు సభ్యుల్ని, ఎన్నుకొంటున్న రాజకీయ సామాజిక పరిజ్ఞానంలేని ఓటర్లలో వుంది. వారిలో మానసిక విప్లవం రావాలి, తేవాలి. వారి స్వత్వాల్ని గురించిన స్పృహ భావవిప్లవానికీ, సాంస్కృతిక విప్లవానికీ దారితీయాలి. అప్పుడే ప్రతిమనిషీ స్వతంత్రంగా ఆలోచనచేసి, తన ప్రతినిధిగా తగిన వ్యక్తిని ఎన్నుకొనేస్వేచ్ఛను చలాయించుకుంటాడు. ఏనాటి ప్రజాస్వామ్యంలోనైనా అది అవశ్యంగా జరిగి తీరవలసిన క్రమం.

కాని, గతంలో మతాలవతరించి మనుషుల్ని చీల్చినట్లుగా ఈనాడు రాజకీయపార్టీలు బయలుదేరి మనుషుల్ని బహుధా చీల్చివేస్తున్నాయి. సామాన్యుల పరిస్థితి రామలింగడిపిల్లిని జ్ఞాపకం చేస్తున్నది. ఏది మంచి పార్టీయో, ఏది కోరుకోదగినదో మనిషి తేల్చుకోలేకపోతున్నాడు. ఓటర్లలో తగినంతశాతం డబ్బుకు, సారాయికి, యితర ప్రలోభాలకు అమ్ముడుపోతున్నారు. మతాలకు, కులాలకు లొంగిపోయే వారు ఎక్కువ శాతంలోనే వున్నారు. పైగా ఎన్నికల్లో 'పెద్ద మనుషుల' కోపుకాసే రొడీలు, గూండాలు, యితర అసాంఘిక శక్తులు తమ శౌర్య ప్రతాపాలు చాటి రిగ్గింగు చేస్తున్నారు. అయినా, స్వతంత్ర భారత చరిత్రలో యింతవరకు ఏ రాజకీయపార్టీకీ 51% ఓట్లు పోలయిన దాఖలాలేదు. సీట్ల మెజారిటీ ఓట్ల మెజారిటీని సాధించలేకపోతోంది. అంటే, ఈనాటివరకు అమలులోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాలన్నీ మైనారిటీ ప్రభుత్వాలే. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలన్నీ మైనారిటీ ప్రభుత్వాలే. అవి మెజారిటీ ప్రజల అభిప్రాయాన్ని ప్రతిబింబించడంలేదు.

మెజారిటీ ప్రతినిధులను గెలిపించుకున్నపార్టీలో కూడ మరల తమ పార్టీలోని మెజారిటీ ప్రతినిధులే ఆ పార్టీ వ్యక్తిని ముఖ్యమంత్రిగా ఎన్నుకుంటారు. అంటే మెజారిటీలోనే మరల మెజారిటీ-మైనారిటీ విభజన జరిగి ఓ ముఖ్యమంత్రో, ప్రధానమంత్రో అవతారన్నమాట! అంటే మైనారిటీ ఓట్లు పొందిన పార్టీలో గెలిచిన అభ్యర్థుల్లో తిరిగి మెజారిటీ పొందిన అభ్యర్థులే ప్రభుత్వ పాలకులవుతున్నారంటే, అత్యంతమైనారిటీ ఓటర్లే వారిని ఎన్నుకున్నారన్నమాట! ప్రధానమంత్రి ఎన్నికతీరు కూడా యింతే. ఒకవేళ అధికసీట్లు

సాధించిన రాజకీయపార్టీకి ప్రభుత్వాన్ని యేర్పాటుచేసే బలంచాలకపోతే, యితరపార్టీల గెలుపు కోడెల్ని కలుపుకొని ప్రభుత్వాన్ని యేర్పాటుచేయడం యిప్పటి పద్ధతి. ఇది చాల అయోగ్యమైన పద్ధతి. నిజానికి ఆయా నియోజకవర్గాల నుంచి ఎన్నికయిన ప్రతినిధులందరూ కలిసి ఇటు ముఖ్యమంత్రినీ, అటు ప్రధానమంత్రినీ ఎన్నుకోవాలి. ఈ ఎన్నికల విధానంలో తక్కువ ఓట్లు వచ్చేవారిని మినహాయించే (ఎలిమినేట్ చేసే) పద్ధతిని యేర్పాటుచేసుకోవాలి. సింగల్ ట్రాన్స్ ఫరజుల్ ఓటింగు పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టాలి. అదికొంతమేరకయినా, ప్రతినిధి స్వామ్య ప్రభుత్వమవుతుంది. నేటి ప్రజాస్వామ్యంలో ఈ మార్పు జరిగితే, అది గుడ్డిలోమెల్ల అయినట్లే. గుడ్డికంటే మెల్లకొంతనయంకదా?

పైన మనం ఓటర్ల ప్రలోభాల గురించి ప్రస్తావించుకున్నాం. అలాంటి ప్రలోభాలకు కొన్ని రాజకీయపార్టీల అసెంబ్లీ, పార్లమెంటు సభ్యులు కూడా ఒడికడుతున్నారు. సందర్భాన్నిబట్టి ఒక పార్టీ నుంచి మరోపార్టీలోకి దూకే ప్రతినిధులున్నారు. ఏ పార్టీ ప్రతినిధులుగా ప్రజలు వారిని సభలకు పంపించారో ఆ పార్టీని వదలితే, ఆ ప్రజలకు సున్నం రాసినట్లే. ఒక పార్టీతో విభేదంవచ్చి, మరొకపార్టీలో దూరదలచుకున్న 'ప్రజా ప్రతినిధులు' తమ ప్రాతినిధ్యానికి కూడా రాజీనామా చేయాలి. అది నైతిక బాధ్యత. ఎందుకంటే, ఆయా నియోజక వర్గాల ప్రజలు పార్టీలకు ఓట్లేశారుకాని, ప్రతినిధులకుకాదు. రాజకీయపార్టీల ప్రతినిధులే ప్రజల ప్రతినిధులుగా పరిగణించబడుతున్న 'ప్రజాస్వామ్యం'లో ఇప్పుడు మనమున్నాం. అంటే 'ప్రతినిధి స్వామ్యం' కూడా కాలేని వ్యవస్థలో ఇప్పుడు మనం మనుగడ సాగిస్తున్నాం. అసలు పార్టీస్వామ్యం ప్రజాస్వామ్యమెలా అవుతుంది?

ప్రజాప్రాతినిధ్యమంటే ప్రజలకు జవాబుదారీతనంగా వుండడమే. అలాకాక, ప్రజాభీష్టంమేరకే పార్టీమారానంటే, ప్రజాభిప్రాయాన్ని ప్లెబిసైట్ నిర్వహించడం ద్వారా సేకరించాలి. అలాంటి సేకరణ ఎక్కడా జరగకపోవడం వల్లనే పార్టీల మార్పిడికి కప్పల తక్కిన అని పేరు వచ్చింది. ఇంకొక విశేషమేమిటంటే, ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి కావాలన్న ఆశతో సినిమా నటుడు చిరంజీవి ప్రజాపార్టీని స్థాపించి, కాంగ్రెసు పార్టీని తుక్కుతుక్కుగా విమర్శించి, చివరకు అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో తనతోపాటు గెలిచిన ప్రతినిధులందరినీ కలుపుకొని తాను విమర్శించిన కాంగ్రెసుపార్టీలోనే చేరాడు. ప్రజా ప్రాతినిధ్యం అతి చౌకగా మారిన సంఘటనల్లో ఇదొకటి. ఇదొక దాగుడుమూత రాజకీయం!

ప్రజా ప్రతినిధులనబడుతున్నవారిలో ఇప్పుడు లక్షాధికారుల్ని వేళ్లమీద లెక్కబెట్టవచ్చు. కోటీశ్వరులు మాత్రం మనలెక్కకు అందకుండా పెరిగారు. రాజకీయం వ్యాపారమయమైంది. మన పార్లమెంటు సభ్యుల్లో దాదాపు సగం మంది బడాబడా కోటీశ్వరులు, వ్యాపారవేత్తలు, పారిశ్రామికవేత్తలు వున్నారని పత్రికల భోగట్టా. కొందరు మంత్రుల మీద సైతం అధికారదుర్వినియోగం, లెక్కకు అందని సంపద, కోట్లాది ధనం కూడబెట్టుకున్న దానిపై అభియోగాలు వచ్చాయి. కొందరికి మంత్రి వర్గం నుంచి బర్తరపు

జరిగినా, వారి పదవీకాలంలో యింకెందరు ధనాధ్యులయ్యారో లెక్కలేదు.

అధికారదుర్వినియోగం, విపరీత ధనార్జన కారణంగా మహారాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి, కర్నాటక ముఖ్యమంత్రి పదవులు కోల్పోయి, చివరకు పాపపరిహారార్థం చేవూరు రామదూతస్వామి ఆశీసులు పొందారు. మరో కర్నాటక మంత్రి కృష్ణదేవరాయలవలె తిరుపతి వెంకన్నకు 50 కోట్ల రూపాలయ విలువైన బంగారు కిరీటం తొడిగినా, తన ధనభాగోతానికి, భోగానికి కానుకగా యిప్పటికీ జెయిలు వూచలు లెక్కబెడుతున్నాడు. ఈయన భవనంలో మంచాలు, కంచాలు, కుర్చీలు బంగారంతో చేసినవే దొరికాయిట! ఆంధ్రప్రదేశ్ మాజీ ముఖ్యమంత్రి జెరూసలేం యాత్ర చేసిన వచ్చినా, హటాన్మరణం తప్పలేదు. ఆయన పాలనలో ధనం కూడబెట్టుకున్న ఆయన కుమారుడు కూడా జెయిలు పాలుకాక తప్పలేదు. అధికార దుర్వినియోగం, ధనార్జన ఆరోపణల నుంచి వైయస్సార్ తప్పించుకున్నా, ఆయన మంత్రి వర్గంలోని ఆరుగురు మంత్రులు ఆనేరారోపణలకు గురికాక తప్పలేదు. వారి దబాయింపులకు దడిసి అకార్యాలుచేసిన ఆఫీసర్లు, కలెక్టర్లు జెయిలు వూచలు లెక్కబెడుతున్నారు. ఏమిటీ దారుణం?

ఈ దేశానికి స్వరాజ్యంవచ్చి 65 సంవత్సరాలయింది. గతంలో పిట్టలదొరలు బొమ్మతుపాకీచేత బట్టుకొని ఇల్లిల్లుతిరుగుతూ బావులుపూడ్చిస్తాం, చెరువులు తొవ్విస్తాం అంటూ బిచ్చమెత్తుకొనేవారు. అదే మాదిరిగా ఇప్పుడు రాజకీయపార్టీల ప్రతినిధులు బయలుదేరి మేము అదిచేస్తాం, ఇదిచేస్తాం అంటూ వూరూరా వూరేగుతున్నారు. అదంతా వూకదంపుడే. అందుకే, ప్రజలు పార్టీలనుంచి కాక, తమలో ఎవరినో ఒకరిని తమ ప్రతినిధిగా సభలకు పంపేవిధంగా నూతనోత్తేజం పొందాలి. వారే ప్రజలకు, సర్వతోముఖాభివృద్ధికి జవాబుదారీగా వుండగలరు. వారు తమశ్రేయస్సుకు భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తే, అలాంటి వారిని వెనక్కు పిలిచే అధికారం ప్రజలకుండాలి. ప్రజలు రాజకీయరంగాన్ని రాజకీయంగా చూడగలగాలి. సామాజిక రంగాన్ని సామాజికంగా చూడగలగాలి.

ఇప్పుడు, స్వరాజ్యంవచ్చాక, మతఛాందసవాదాలు, కులపిచ్చ పెరుగుతున్నాయి. మతసంఘాలు, కులసంఘాలు నోరు తెరుస్తున్నాయి. దేవాలయాలు పెరుగుతున్నాయి. స్వాములు, బాబాలు, అమ్మాజీలు పెరుగుతున్నారు. మనుషులు తమ మానసిక స్వేచ్ఛను వారికి తాకట్టు పెడుతున్నారు. మంత్రులు, రాజకీయపార్టీల ప్రముఖులు మురాలుకట్టి వారిని సందర్శిస్తున్నారు. ఇదంతా అభివృద్ధినా? ఇది ఏనాటిచిహ్నం? ఊరికే ప్రజలకు ఆర్థిక వాగ్దానాలు చేసి ప్రయోజనం లేదు. మనిషి తన వ్యక్తిత్వాన్ని, స్వత్వాన్ని దేవుళ్లకు కాని, బాబాలకుకాని, రాజకీయ పార్టీలకుకాని బలిపెట్టనవసరంలేదు. ఈ విషయాన్ని ప్రజల్లో ప్రచారం చేసిన, చేయగల రాజకీయపార్టీ ఏదయినా వుందా? ఓట్లకోసం బిచ్చమెత్తడం తప్ప, సామాజిక చైతన్యానికి ఏపార్టీ అయినా కృషి చేసిందా?

వూరకే ఆర్థిక వాగ్దానాలు చేసి ప్రయోజనంలేదు. ఆ వాగ్దానాలు తమ సొంత

ఆర్థికాభివృద్ధికేకాని, ప్రజల ఆర్థికాభివృద్ధికోసంకాదని ప్రజలు క్రమంగా గ్రహిస్తున్నారు. అయినా, ప్రజలు రాజకీయపార్టీల వలల్లో చిక్కుకోక తప్పడంలేదు. అందుకు ప్రధాన కారణం ప్రలోభాలు.

ఈనాటి విద్య అంతా ఎబిసిడి లాటరీ పరీక్షలతో అధ్వాన్న స్థితిలో వుంది. ఖగోళం, భూగోళం, చరిత్ర, పౌరశాస్త్రం, ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రతాత్విక ఫలితాల గురించిన ప్రాథమిక అవగాహన 10వ తరగతి విద్యార్థులకే అవగాహన కావలసి వుండగా, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ స్థాయి వారికి సైతం అది దురవగాహనగా మిగిలిపోయింది. అలాంటి స్థితిలో వారికి సామాజిక తత్వంలో మున్ముందు రావలసినమార్పు ఎలా ద్యోతకమవుతుంది? ఇంతకుముందు జనం ఎలా వున్నా, రాబోయే తరాలవారయినా లోకజ్ఞానం పొందాలా, వద్దా?

సమాజం మారాలంటే ముందుగా దాని నిర్మాతలయిన సామాజికులు మారాలి. మత ఘర్షణలు, కుల వ్యత్యాసాలు ప్రగతి నిరోధకాలని వారు గుర్తించాలి. పల్లి-పట్టణ తేడా లేకుండా వ్యాపిస్తున్న మూఢనమ్మకాలను ఎదుర్కొనే శక్తి సామాజికులకు రావాలి. మంత్రాంగం వెలగబెట్టేవారు అందుకు తోడుపడవలసిందిపోయి, తామే ఆ మౌఢ్యానికి బలవుతుంటే, ఇక వారు ముఠాలుకట్టేవారేకాని, మార్గదర్శకులెలా అవతారు?

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో వర్షంకోసం యజ్ఞాన్ని ప్రోత్సహించిన మంత్రీవర్యులు నీలంగండం ఆపడానికి వరుణ యజ్ఞం ఎందుకు జరిపించలేదని అడిగేదమ్ములు సామాన్యులకు లేవు. నిజానికి, వర్షాలరాకపోకల కోసం యజ్ఞాలు జరిపించగల మంత్రుల పాలనలో ఏ దేశం మాత్రం ఎలా బాగుపడుతుంది? తెలంగాణా సమస్యకు కూడా ఒక యజ్ఞం చేయించలేకపోయారా? ఇలాంటి వారి పాలనలో దేశం మరింత వెనక్కు నడుస్తుంది. ఇప్పటిదాక అలా నడవలేదని కాదు, ఇకముందు మరింత మరింత వెనక్కు నడుస్తుంది. ఇక ఎంత వరకు నడిస్తే ఆ తరవాతి దారి దొరకదో అంతదాక నడుస్తుంది. అందువల్ల, కావలసింది ధనదాహంకాదు, జ్ఞానదాహంకావాలి. ఇంకా కోరవలసిందీ, తీరవలసిందీ అధికారదాహంకాదు, నైతికదాహంకావాలి. మున్ముందు కావలసింది రిత్త ప్రజాస్వామ్యం కాదు, మానవస్వామ్యంకావాలి. ఆ సాధనకు మార్గ సాధనం ముఠాలుగా చీలడంకాదు, మనుషులుగా కూడాలి.

అదే మానవవాద లక్ష్యం వైపు అడుగులు వేయడమంటే.

యజ్ఞాలు, యాగాలు, ఆగాలు మనుషుల్లో మతం మత్తు ఎక్కించడానికేకాని, అజ్ఞానం నుంచి, దౌర్భాగ్యం నుంచి ఉద్ధరించడానికేకాదు. అవి ప్రభుత్వాల, రాజకీయాల మార్గాలేకాని, ప్రజామార్గాలు కావు, కానే కావు. అవి ప్రజల అవసరాలనుండి, అభ్యుదయ ఆవశ్యకతల నుండి మనుషుల అభిప్రాయాలను వెనక్కు మరల్చడానికేకాని, తన్ములంగా అధికారాన్ని, రాజ్యాధికారాన్ని పొందడానికేకాని, మరొకందుకుకాదని తెలుసుకోవాలి. ●

రావిపూడి వెంకటాద్రి రచనల సంపుటాలు - సమీక్ష

ఔనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా? (సంపుటం-5)

- గుమ్మా వీరన్న

రావిపూడి వెంకటాద్రిగారి రచనల సంపుటాలలో ఐదవ సంపుటం 'ఔనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా?' ఈ సంపుటిలో 'ఔనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా', వైదిక ఛాందసంతోపాటు అనుబంధంలో మహర్షి భరద్వాజ విమానశాస్త్రం- 'మనదేశంలో పూర్వం విమానాలుండేవా?' అనే గ్రంథాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

వేదాల ప్రసక్తిరాగానే వెర్రెత్తిపోయేవారికి, పూనకమొచ్చి పూగిపోయేవారికి భారతదేవంలో కొదువలేదు. ఆధునిక విజ్ఞానంతో సహా అన్నీ వేదాల్లో వున్నాయని ప్రచారం చేసే వైదిక ఛాందసులకూ కొదువలేదు. ఆ ప్రచారాన్ని నమ్మి నిజమనుకొనే అమాయకులకూ కొదువలేదు.

అటువంటి అబద్ధాలను అల్లడంలో ఆరితేరినవారు, అరచేతిలో వైకుంఠాన్ని చూపగల నేర్పరులు చాలామంది వున్నారు. వారిలో అగ్రగణ్యులు డా॥ శాఖమూరి శివరామబాబు, అర్జునాదేవి; కుప్పా వెంకటకృష్ణమూర్తి.

'వేదము: పరమాణు విజ్ఞానము' గ్రంథకర్తలు శాఖమూరి శివరామబాబు, అర్జునాదేవి. 'సనాతన దేశంలో ఆధునిక విజ్ఞానం' గ్రంథ రచయిత కుప్పా వెంకట కృష్ణమూర్తి. వీరి రచనల సారాంశమంతా అన్నీ వేదాల్లో వున్నాయని చూపడమే.

'వేదము-పరమాణు విజ్ఞానము' చదివిన రావిపూడి వెంకటాద్రి గారు అందులోని అజ్ఞానాన్ని, శాఖమూరి వారి వక్ర భాష్యాలనూ బయటపెడుతూ చేసిన రచనే ఔనా! వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా? వేదంలో వున్నదేమిటో, లేనిదేమిటో కూలంకషంగా చర్చించారు ఈ గ్రంథంలో.

వెంకటాద్రిగారు ముందు మాటలోనే వేదాల నిజస్వరూపాన్ని వెల్లడించారు. 'నిజానికి వేదం ఒక్కటే - అది రుగ్వేదమే. అందులోనూ దోపుళ్లున్నాయి. రుగ్వేదంలోని కొన్ని మంత్రాలను సంగ్రహించి, వాటిని మూడు భాగాలు చేసి, వాటితో మరికొన్ని మంత్రాలను దోపగా ఏర్పడ్డవే యజుస్సామాంధర్వ సంహితలు.'

వైదికార్యుల దురాక్రమణను, కదనకుతూహలాన్ని, ఐహికభోగాలను వేదాలు వెల్లడిస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. తాగడం, తినడం, చంపడం వైదికార్యుల నిత్యవృత్తి, ప్రవృత్తి. వేదాలనిండా వున్నదంతా ఇదే. ఆర్యులు ఇక్కడి ఆదివాసులందరినీ దస్యులుగా చిత్రించి, సంహరించి, వారి నగరాలను, కోటలను ధ్వంసం చేసినట్లు వేదాలే పేర్కొంటున్నాయి. ఆ

దస్యులనే రాక్షసులుగా వర్ణించి, వారిని హతం చేయడానికి విష్ణువు చేప, తాబేలు, పంది వంటి అవతారాలను ఎత్తినట్లు పురాణేతిహాసాలు చెపుతున్నాయి.

వైదిక సాంప్రదాయం హిందూ సాంప్రదాయంగా మారుతూ వచ్చిన కాలంలో జండ్ అవెస్తా వ్యాఖ్యాత డార్మిస్టెటర్ అన్నట్లు అందులో ఎంతో న్యూసెన్సేకాక, నాన్ సెన్సుకూడా చోటు చేసుకుంది. అదంతా భారతీయ సాహిత్యంలో దూరుతూ వచ్చింది.

వేదానికీ, అవెస్తాకు మధ్య ఎన్ని పోలికలూ, విభేదాలూ వున్నప్పటికీ అవి రెండూ ఒకే తరహా సంస్కృతి మూలం నుంచి బయలుదేరాయని, అందుకే ఆ రెండు గ్రంథాల్లో అగ్ని పూజ, మంత్రాలు, సోమపానం, జంతుబలి యజ్ఞాల్లో ప్రధాన ఆచార సాంప్రదాయాలయ్యాయని డార్మెస్టెటర్ వివరించారు.

పురోడాశభక్షణం, సోమపానం, పశ్చాలంభనం అనేవి అన్నీ యజ్ఞాల్లో కనిపించే మూడు ముఖ్యమైన సన్నివేశాలు. పురోడాశం అనేది పిండితో చేసిన చలిమిడి వంటి భక్ష్యం. సోమలత నుండి తీసిన మత్తుపానీయమే సోమరసం. కొమ్ములు మొలవని మేకపిల్లను చంపి హోమం చేస్తారు. యజ్ఞం సారాంశం ఇదే. ఒకప్పుడు గొర్రె, ఎద్దు, ఆవు, చివరకు మనిషి కూడా యజ్ఞ పశువుగా వుపయోగపడేవారు.

వేదము-పరమాణు విజ్ఞానం గ్రంథంలో రచయితలు యజ్ఞం అంటే 'సైంటిఫిక్ ఫినామినా' (శాస్త్రీయ ప్రక్రియ)గా పేర్కొనడాన్ని వెంకటాద్రిగారు ఘాటుగా విమర్శించారు.

వేద సంకేతపదావళి పేరుతో శాఖమూరి వారిచ్చిన విపరీతార్థాలను చూడండి.

ఇంద్ర = Electric Force

సోమ = Electric Charge

మధు = Magnetic Field

అశ్వినులు = Magnetic Poles

వరుణ = Electron

మిత్ర = Proton

అర్యమ = Neutron

వశిష్ట = Nucleus

పశువు = Particle

గ్రామ్యపశువులు = Quark Particles

పశుమేధం = Quark Containment

ఏమి సంస్కృత నిఘంటువండీ ఇది! ఇటువంటి విపరీతార్థాలను కల్పించడంలో శాఖమూరి వారికి సాటిరాగలవారు మరొకరు కన్పించరుమరి! ఇటువంటివారి రచనలను చూసే 'వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయిష' అనే జోక్ పుట్టినట్లుంది.

రుగ్వేదానికి సంస్కృతంలో పూర్తి భాష్యం వ్రాసిన సాయణాచార్యుడు 14వ శతాబ్దివాడు. ఆయనకు వేదాల్లో విమానాలు, టెలిగ్రాఫు మొదలైనవి వున్నట్లు కనిపించలేదు. ఆయన కాలంలో అవి లేవుకదా! 19వ శతాబ్దంలో దయానందుడు వచ్చేసరికి పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టిన విమానాలు, టెలిగ్రాఫ్ వంటివి వాడుకలోకి వచ్చాయి. అందువల్ల అలాంటివన్నీ వేదాల్లోనే వున్నాయని దయానందుడు తన వేద భాష్యంలో యిరికించాడు.

ఆనాటి నుండి నేటివరకు అన్నీ వేదాల్లోనే వున్నాయనే అసత్య ప్రచారం వూపందుకొంది.

ఒకే విషయాన్ని చాలాసార్లు చర్చిత చర్చణంగా చెప్పడమే వేదపద్ధతి. ఇంద్రుడు మూడు కుండల కల్లుతాగి త్వష్టఇచ్చిన వజ్రాయుధంతో వృత్రా (సర్పం)ను చంపి నీటిని వదిలాడు అని చెప్పడానికి దాన్ని 130 సూక్తాల్లో ప్రస్తావించిందని, ఒక్క సూక్తంలో 15 మంత్రాల్లో రకరకాలుగా వర్ణించిందని ఎత్తి చూపించారు వెంకటాద్రిగారు.

విశ్వవ్యాకోచ సంకోచాల గురించి శాఖమూరి వారి భాష్యాన్ని చూడండి. “ఈ గాధ యందలి విజ్ఞాన విశేషమును పరిశీలించినచో విశ్వము యొక్క విస్తరణంలో వ్యాకోచ మరియు సంకోచ శక్తులకు మధ్య జరిగిన ఘర్షణను ఇంద్రునికి, మరియు వృత్రాసురునికి మధ్య జరిగిన యుద్ధముగా రుగ్వేదమందు వర్ణింపబడినది. ‘ఇంద్ర’ వ్యాకోచ శక్తులకు అనగా దేవతలకు ప్రాతినిధ్యము వహించగా, ‘వృత్రా’ సంకోచ శక్తులకు అనగా దానవులకు ప్రాతినిధ్యము వహించెను” అని సెలవిచ్చారు శాఖమూరివారు.

ఇంద్ర అంటే విద్యుత్ బలమని, పిడుగు అని పర్యాయపదాలుగా వాడిన వారు అలానే పిడుగు, శాస్త్రీయ ప్రక్రియ, యజ్ఞము అనేవి కూడా పర్యాయపదాలుగా వాడారు. ఇలా తమకిచ్చవచ్చిన రీతిలో పదాలకు అర్థాలను కల్పించి, అన్వయాలు చెప్పి, తిమ్మిని బమ్మిని చేయడమే వారు అనుసరించిన పద్ధతి అని విశ్లేషించి చూపారు వెంకటాద్రిగారు. వారి అజ్ఞానాన్ని చీల్చి చెండాడారు. ఎద్దీనిందంటే దూడను గాట కట్టేయమనే మనస్తత్వం సైన్సు పేరిట డిగ్రీలు పొందిన వారికి సైతం వుంటే రాబోయే తరాలవారంతా ఈ విషజ్ఞానంతో మనసుల్ని కలుషితం చేసుకొని బుద్ధి శూన్యులుగా మారే ప్రమాదముందని హెచ్చరించారు.

వేదరుషుల బ్రతుకుల గురించి వెంకటాద్రిగారి మాటల్లోనే తెలుసుకోవాలి. “వేదర్షులంతా ఎవరండీ! దీర్ఘతముడు గ్రుడ్డివాడెందుకైనాడు? పూర్ణగర్భిణిగా వున్న ఉచధ్యుని భార్య మమతను భరద్వాజుడు పైబడిచెరుస్తుంటే గర్భంలోని శిశువు అతని జననాంగాన్ని బయటకు తన్నివేశాడుట. ఆ బిడ్డ బయటకురాగా భరద్వాజుడు కోపించి అతణ్ణి అంధుడయ్యేటట్లుగా శపించాడుట! అందువల్ల అతను దీర్ఘతమ మహర్షి అయ్యాడుట!

ఆ దీర్ఘతముడైనా సామాన్యుడా? అతని ఉంపుడుగత్తె, రెండోభార్య ఉసిజకు పుట్టిన 11 మంది కొడుకులలో కక్షీవంతుడొకడు. ఆ కక్షీవంతుడు కూడా వేదర్షే. ఇవి వేద కథనాలే.

దీర్ఘతముడి తల్లిని చెరచిన భరద్వాజుడూ వేదర్షే. ఆయన మరోవేదర్షి బృహస్పతి భార్య తారను చంద్రుడు తగులుకోగా పుట్టినబిడ్డ. వీణ్ణి నీవు భరించు అంటే నీవు భరించు అని తారా చంద్రులు తగాదాపడగా వాడిపేరు భరద్వాజుడైందని భాగవతకథనం.

ఇలా వేదర్షుల బ్రతుకులన్నీ కడగవచ్చు. ఆ చండాలాన్నంతా అణువిజ్ఞానంలో

దోపడానికి యత్నించేవారి వైఖరిని ఏమందాం?” (పేజీ. 35)

వేదాల్లో ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని దర్శించే మతిభ్రష్టులగురించి ఎంతచెప్పినా తక్కువే అవుతుంది. వారు ఎన్ని వేషాలైనా వేయగలరు. ఎన్ని భాష్యాలైనా చెప్పగలరు. వారి మాటల గారడీకి అదుపూ, అంతూ వుండదు.

కుప్పా వెంకట కృష్ణమూర్తిగారు ప్రోరింగర్ కాట్ గారి బహు ప్రపంచ సిద్ధాంతాన్ని సమర్థిస్తూ చెప్పిన ఉదాహరణను చూద్దాం. ఆలయంలోని దేవతా మూర్తిలో భక్తుడికి దైవచైతన్యం, శిల్పికి శిల్పసౌందర్యం, దొంగకు ఆ భరణాలు, బాలలకు వింత, సామాన్యులకు అలంకార సౌందర్యం కనిపించడం బహు ప్రపంచ సిద్ధాంతమట. దానికి మధ్యయుగంలోని ‘దృక్ దృశ్య వివేకః’ అనే గ్రంథం నుండి ఒక శ్లోకాన్ని ఉదహరిస్తూ మనమనస్సు ఎలా చూపిస్తుందో అలా మనం చూస్తున్నామనీ, మనం చూసే ప్రపంచమంతా మనమనస్సు యొక్క బహిరంగరూపమనీ, చూచేవాడు మనకు కనిపించడని పేర్కొనడం నికార్సయిన భావవాదమే.

భావవాదం ప్రకారం ప్రపంచం మన మనసుకు పుట్టినబిడ్డ. మనసు లేకపోతే ప్రపంచంలేదు. మనసు కూడా మనదికాదు. మరెవరో దీనినంతా కల్పించారు. అంటే మనిషి లేకపోయినా మనసుంటుందని, ఆ మనసును బట్టి ప్రపంచం వుంటుందని అర్థం.

కుప్పావారు ఫ్రీట్జ్ ఆఫ్ కాప్రా, భోయెం గ్రంథాల మోజులోపడి పచ్చి అబద్ధాలను ప్రచారం చేస్తున్నాడు. ‘ఐన్స్టీన్ నిశ్చిత సిద్ధాంతం నుంచి విబంధ సిద్ధాంతానికి మారాడనీ, మాక్స్ ప్లాంక్ నియతివాదం నుంచి మారి చైతన్యం నుంచి పదార్థం వచ్చిందని అన్నాడనీ’ శుద్ధ అబద్ధాలతో భావవాదాన్ని రుజువు చేయడానికి ప్రయత్నించాడని వెంకటాద్రిగారు వారి బండ్లారాన్ని బయటపెట్టారు.

భౌతికవాదాన్ని తిరుగులేని వాస్తవంగా ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రం నిలబెట్టింది. ‘ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రరీత్యా, భౌతికవాద తాత్విక దృక్పథం రీత్యా విశ్వంలో పదార్థాతీతమైనవీ, ఈ పదార్థానికి చెందనివీ ఏమీలేవు. పదార్థ చైతన్యాల ద్వయభావం అంతరించింది. అందుకు కారణం భావాలు కూడా భౌతికాలు కావడమే’ అని చక్కగా విశ్లేషించి, వివరించారు వెంకటాద్రిగారు.

అదేవిధంగా శాఖమూరివారి బ్రహ్మాంశం (Super Space) స్వర్గనరక పితృలోకాలు అన్నీ పచ్చి అబద్ధాలని తేల్చివేశారు.

“అసలు ఎవరు చూచేదయినా ఈ లోకాన్నే. ఎవరు బ్రతకాలన్నా ఈలోకంలోనే. ఎవరు ఏమి తినాలన్నా ఈ లోకంలోని తినదగిన వస్తువులనే. ఎవరు ఆలోచించాలన్నా ఈ లోకాన్ని గురించే. ఎవరు ఏ విధమైన జ్ఞానాన్ని ఆర్జించాలన్నా ఈ లోకంలోని ద్రవ్య (వస్తు) సన్నికర్షణ వల్లనే. ఈ లోకం వినా మరోలోకం లేనూ లేదు, దాన్ని గురించిన

జ్ఞానమూ లేదు. ఈ లోకంలోనే మనం జీవించాలి కాబట్టి ఈ లోక జ్ఞానమే మన మనుగడ రీతికి దారి చూపుతుంది". (పేజి. 46)

అశ్వనీ దేవతలంటే అయస్కాంతమని, మధు అంటే అయస్కాంత క్షేత్రమని, ఆడ గుర్రం (ఆడ క్వార్కు కణం) మగ గుర్రం (మత క్వార్కుకణం) సంగమిస్తే అయస్కాంతం పుడుతుందని సిగ్గా ఎగ్గా లేకుండా నానా చండాలమంతా రాసి దాన్నే 'వేదాల్లోని అణు విజ్ఞానం'గా చూపడానికి ప్రయత్నించారు శాఖమూరివారు.

సూర్యుడి వేగానికి, కాంతి వేగానికి తేడా తెలియనివీరు వేదంలోనే కాంతి వేగాన్ని గురించిన వివరణ వుందని చూపడానికి నానా తంటాలు పడ్డారు.

'తరణి ర్విశ్వదర్శతో జ్యోతిష్కదృసి సూర్య విశ్వమా భాసిరోచనమే' (రుగ్వేదం 1-50-4) అదే మంత్రాన్ని ఉదహరించి, దానికి సాయణుడు వ్రాసిన భాష్యంలో 'సూర్యుడు అర నిమిషంలో 2202 యోజనములు ప్రయాణించు'నని చెప్పాడని, ఆ విధంగా కాంతి వేగం సెకనుకు 1,86,000 మైళ్లు అనే విషయం వేద రుషులకు తెలుసుననీ బుకాయించారు.

అసలా మంత్రభావం 'ఓ సూర్యుడా, నీవు తరణివి, విశ్వదర్శనీయుడవు, వెలుగు కలిగిస్తున్నావుకాన, అంతటా ప్రకాశిస్తున్నావు' అని. సాయణుడికి సూర్యుడంటే కాంతి అనే భ్రమలేదని, అతడు తప్పుడు భాష్యం చెప్పలేదని, వేద భాష్యకారులందరూ సూర్యుడిని దేవతగానే పరిగణించారని వివరించారు వెంకటాద్రిగారు.

సూర్యుడివేగమూ, కాంతివేగమూ ఒకటికానేకావు. ఖగోళాల వేగాలన్నీ ఒకదాన్ని స్థిరం చేసుకొని మరొకదానివేగం లెక్కకట్టవలసి వుంటుంది. కావున ఆ వేగాలన్నీ సాపేక్షాలేకాని నిరపేక్షాలుకావు. సూర్యుడి సాపేక్ష వేగం సెకనుకు కేవలం 12 మైళ్లు సూర్యుడినుంచేకాక కోట్లాది నక్షత్రాల నుంచి వెలువడే కాంతివేగం సెకనుకు 1,86,000 మైళ్లు. అరనిమిషంలో 2202 యోజనాలు ప్రయాణిస్తే అది సెకనుకు 1,86,000 మైళ్లు ఎలా అవుతుందని ప్రశ్నించారు రావిపూడి వారు. ఇలాంటి కుంటి సమర్థనలు పనికిరావని తేల్చేశారు.

కాంతివేగం గురించి వేద రుషులకు తెలిసే అవకాశమే లేదు. వారికి భూమిగోళమన్న సంగతిగాని, అది తన చుట్టూతాను తిరుగుతూ, సూర్యునిచుట్టూ తిరుగుతుందనిగాని తెలియదు. విశ్వానికి భూమే కేంద్రమనుకొన్న రోజులవి.

రుగ్వేదంలోనే సూర్యుడి గురించి చిత్ర విచిత్రమైన భావాలు చోటుచేసుకున్నాయి. మిత్రావరుణులు, ఇంద్ర విష్ణువులు, ఇంద్రసోములు, అగ్ని, ధాత, అంగిరసులు సూర్యుణ్ణి పుట్టించి ప్రతిష్ఠించారని పలు సూక్తాల్లో పేర్కొంది. ఇంద్రుడు సూర్యుడిని జయించి అతని చక్రాన్ని దొంగిలించినట్లు రు.1-175; 4-30 అంటుండగా సూర్యుడు దానగుణుడు, మేధావి, సత్రువర్తకుడని రు.1-25 సూక్తం చెబుతోంది. సూర్యుడు పలురకాల రోగాలను

నివారిస్తాడని అధర్వణ వేదం పేర్కొంది. సూర్యచంద్ర గ్రహణాల కారణాలు కూడా వేద రుషులకు తెలియవు. అయినా అన్నీ వేదర్షులకు తెలుసునని 'వేదము - పరమాణు విజ్ఞానము' రచయితలు శాఖమూరి వారు వికటాన్వయాలు చేస్తున్నారు.

ఆర్యులీ దేశానికి వలస వచ్చినపుడు మూడువర్ణాలవారేనని తెలుస్తోంది. వారు వచ్చేనాటికి ఇక్కడ సింధూనది ప్రాంతంలో విలసిల్లిన సింధూనాగరికత ఉన్నత దశలో వుంది. ఇది సహించని ఆర్యులువారి నగరాలను, నాగరికతను ధ్వంసం చేశారు. ఆ నగరవాసులను దాసులుగా చేసుకున్నారు. వారినే శూద్రవర్ణులుగా నాల్గవ వర్ణంగా చిత్రించారు. ఈ నాల్గవవర్ణం ప్రస్తావన రుగ్వేదం చివరి మండలందాక ఆగిందని పురుషసూక్తం వల్ల తేలుతుంది.

వేదరుషులకు ఏమి తెలుసు? ఏమి తెలియవు? అని ప్రశ్నించుకొని వారికి తెలిసిన విషయాలను వెంకటాద్రిగారు ఇలా వివరించారు.

'విశ్వం అంటే భూమి, అంతరిక్షం, స్వర్గం అని తెలుసు. భూమి బల్లపరుపుగా వుందని తెలుసు. దీనికి నాలుగు మూలలు (రు. 10-58-3), ఎనిమిదికొమ్ములు (రు. 1-35-8) వున్నవని తెలుసు. ఇంద్రుడు దాన్ని అదిమిపెట్టాడనీ, ఆకాశాన్ని భూమిమీద పడకుండా నిలిపాడనీ (రు. 2-12-2) తెలుసు. భూమ్యాకాశాలు రెండూ సగాలనీ (రు. 2-27-15), సమానమైన కొలతలు కలవనీ (రు. 3-38-3), అవి ఒకదానిమీద ఒకటి బోర్లించబడి వున్నవనీ (రు. 10-89-4) తెలుసు'. (పేజీ-89).

'భూమి గోళాకృతిగా వున్నదని వారికి తెలియదు. అది రోజుకొకసారి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతుందని తెలియదు. సంవత్సరానికొకసారి సూర్యుడిచుట్టూ తిరుగుతుందని తెలియదు. ప్రదేశంలో చుక్కలుగా మిణుకుమని కనిపించేవన్నీ నక్షత్రాలని వారికి తెలియదు. అలాంటివాటిలో మధ్య తరగతికి చెందిన నక్షత్రమే సూర్యుడని వారికి తెలియదు. దానికి మనం నివసిస్తున్న భూమి దగ్గరగా, 8 కాంతి సెకనుల దూరంలో వున్నందువల్ల పెద్దసైజులో కనిపిస్తూ కాంతిని, వేడిని వెదజల్లుతున్నదని తెలియదు. ప్రదేశంలోని మిగతా నక్షత్రాలన్నీ - సూర్యుడికంటే పెద్దవీ, చిన్నవీ-అన్నీ సూర్యుడివలెనే కాంతిని, వేడిని వెదజల్లుతాయని తెలియదు. ఆ నక్షత్రాలు భూమికి కోటానుకోట్ల మైళ్ల దూరంలో వున్నందువల్ల భూమి మీద వున్న మనకు చుక్కల్లాగ కనిపిస్తున్నవని తెలియదు'. (పేజీ-89).

ఆధునిక విజ్ఞానం దినదినాభివృద్ధి చెందుతూ మతాలను, దెబ్బకొడుతుంది. వాటిని ఆధారంగా చేసుకొని సామాజికాధిపత్యాన్ని కొనసాగించే బ్రాహ్మణ వర్గాల గుట్టును రట్టు చేస్తోంది. అందువల్ల ఎలాగయినా దీన్ని అడ్డుకోవాలని చేసిన కుతంత్రాలలో భాగమే వేదాల్లో ఆధునిక విజ్ఞానం వుందనే విషప్రచారం. బ్రాహ్మణమత ఛాందసులు, హిందూ మత పునరుజ్జీవన వాదులే ఇటువంటి దుర్మార్గానికి పాల్పడుతున్నారు.

ఈనాడు క్రైస్తవమతాధిపతులు, ఇస్లాం మతపెద్దలు కూడా ఇటువంటి విధానాన్నే అవలంబిస్తున్నారు. సైన్సుకు సంబంధించిన ప్రాథమిక విషయాలు కూడా తెలియని వీరు ఆధునిక విజ్ఞానమంతా బైబిలు, ఖురానులలోనే వుందని బుకాయిస్తున్నారు. స్టీఫెన్ హాకింగ్ వంటి ప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్తలను సైతం దూషిస్తున్నారు. మత గ్రంథాల్లోని అజ్ఞాతపూరిత విషయాలకే ఆధునిక విజ్ఞానం రంగును పులమడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

శాఖమూరివారు వర్ణాలను సైతం క్వార్కు కణాలతో పోల్చి వర్ణక్వార్కు సమ్మేళనాన్ని చిత్రించిన తీరు హాస్యాస్పదంగా వుందని వెంకటాద్రిగారు విశ్లేషించి చూపారు. బ్రాహ్మలు ఆవులు, క్షత్రియులు గుర్రాలు, వైశ్యులు గొర్రెలు, శూద్రులు మేకలు అనే నియోబ్రాహ్మణ తత్వానికి పరమాణు విజ్ఞాన గ్రంథకర్తలు దిగజారిపోయారనీ, వారు పశువుల్నీ, మనుషుల్నీ క్వార్కులుగా వర్ణించిన జాణతనాన్ని ఎలా అంచనా వేయాలని ప్రశ్నించారు.

బిగ్ బ్యాంగ్ సిద్ధాంతాన్ని ఐన్ స్టీన్ ప్రతిపాదించాడని శాఖమూరి వారు మరో తప్పులో కాలేశారు. వాస్తవానికి బిగ్ బ్యాంగ్ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించింది జార్జి గామో. విశ్వ సిద్ధాంతాలలో సంకోచ వ్యాకోచ సిద్ధాంతం, స్థిరసిద్ధాంతం వంటి వాటిని కూడా ప్రతిపాదించిన వారున్నారు. చివరికి విశ్వం నిరంతరం విస్తరిస్తున్నదని తేలడంతో అది సుమారు 1370 కోట్ల సంవత్సరాల క్రితం బిగ్ బ్యాంగ్ విస్ఫోటనంతోనే మొదలైందని నేడు అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు.

శాఖమూరివారు విశ్వానికి 7, బ్రహ్మలోకానికి 10 పరిధులు (dimensions) వున్నాయని అనడం వారి అజ్ఞానానికి పరాకాష్ట. ప్రదేశ కాలాల గురించిన శాస్త్రీయ భావనలు కూడా వారికి అర్థం కాలేదు. పదార్థం నిరంతర పరిణామంలో వుందని, పదార్థ విస్తృతినే ప్రదేశమని, పదార్థ పరిణామాన్ని కాలమని ఐన్ స్టీన్ ప్రతిపాదించాడు. అందుకే విశ్వాన్ని ఆయన Space time continuum ప్రదేశకాలాల కొనసాగింపుగా అభివర్ణించాడు.

ఈ విషయాలేవీ తెలియని శాఖమూరివారు తమకు తోచిన విషయాలనన్నిటినీ వేదంలో ఆధునిక విజ్ఞానముందని చూపడానికి నానా తంటాలు పడ్డారు. చివరికి అది చేతగాక చతికిలబడ్డారు. 'వేదంలో సైన్సు వుందని ప్రగల్భాలు పలికేవారి మధ్య కూడా ఏకీభావం లేదు. ఎవరి అర్థం వారిదే. అసలు వేదర్షులంతా గానా, పీనా, బజానాగాళ్లే. వేదం నిండా దేవతా స్తోత్రపాఠాలే తప్ప మరొకటి లేద'ని వెంకటాద్రిగారు స్పష్టం చేశారు.

వైదిక ఛాందసం శీర్షిక క్రింద వేదాదుల్లో ఆధునిక విజ్ఞానం, భారతీయ తత్వశాస్త్ర చరిత్ర, వైదిక వాఙ్మయం, వైదిక సాహిత్యంలో సృష్టితత్వం అనే నాలుగు ఉపశీర్షికలున్నాయి.

ఎక్కిరాల వేదవ్యాస్, ఐ.ఏ.ఎస్. ఎక్కిరాల కృష్ణమాచార్యులు, వాకాటి పాండురంగారావు లాంటి పండితులు వైదిక మతాన్ని వెనకేసుకొచ్చే సందర్భంలో విపరీత

వ్యాఖ్యానాలకు పాల్పడుతున్న విషయాన్ని వెంకటాద్రిగారు పరిచయం శీర్షికలోనే దుయ్యబట్టారు.

“సైన్సు కొన్ని విషయాలను మాత్రమే ధృవీకరిస్తుందనీ, సైన్సుకందని వాస్తవాలు కూడా వున్నాయనీ, కాబట్టి, సైన్సు చెప్పిన విషయాలను మాత్రమే వాస్తవాలుగా గుర్తించాలన్న వాదన సరైనదికాదనీ...

శాస్త్ర విజ్ఞానం కూడా శాస్త్రజ్ఞులు పరిశోధించి, తర్కించి చెప్పిన అభిప్రాయమే కాని, సంపూర్ణ సత్యం మాత్రం కాదని గుర్తించాలనీ...

శాస్త్ర విజ్ఞానంలో కొన్ని తెలియని, కనిపించని అంశాలను పరిగణనలోనికి తీసుకున్నట్టే మతం కూడా కొన్ని అంశాలను ప్రాతిపదికగా తీసుకుంటుందనీ, అంతమాత్రాన మతం అవాస్తవమైనదని నిర్ధారించజాలమనీ...

శాస్త్ర విజ్ఞానం నిజాయితీని, అధికారాన్ని మనం ఎలా ప్రశ్నించడం లేదో అదే విధంగా మతాచార్యుల నిజాయితీని, అధికారాన్ని ప్రశ్నించరాదనీ...

ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞుడు ఐన్ స్టీన్ సైతం భగవంతుడిని, సృష్టి నిర్మాణాన్ని విశ్వసిస్తున్నట్లు ప్రకటించారనీ...” (పేజి.113,114) వాకాటి పాండురంగారావు వంటి వారి వాదన కొనసాగుతున్నదని పేర్కొన్నారు.

సైన్సును కించపరుస్తూ, మతాన్ని ఉద్ధరించాలనే ప్రమాదకరమైన రివైవలిస్టుధోరణి, వక్రీరణ ధోరణికి పై వాదన ప్రతీకగా నిలుస్తుంది.

పాశ్చాత్య దేశాల్లో సైన్సు కొట్టిన దెబ్బలకు మూర్ఛపోయిన మతం దిక్కుతోచని స్థితిలో పడిపోయింది. మతాన్ని సమర్థించుకునే దారిలేకపోవడంవల్ల సైన్సు యొక్క తాత్విక ఫలితాలను వక్రీకరించడం ప్రారంభించింది. అందులో భాగంగానే శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయాలను కూడా వక్రీకరించి, అబద్ధాలను అల్లడం ప్రారంభించింది.

ఐన్ స్టీన్ చాలా సందర్భాలలో దేవుడి ఉనికిని నిరాకరిస్తూ తన అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా వెల్లడించాడు. ఆకలి, క్రూరమృగాలు, రోగం, మరణం వంటి వాటివల్ల కలిగిన భయమే ఆది మానవుడిలో మత భావాలను కలిగించిందనీ, ఆ దశలో కార్యకారణ సంబంధాల అవగాహన తక్కువ అయినందువల్ల పై దుర్బటనలన్నిటికీ తనలాంటి మరొకడి సంకల్పం కారణమన్న భ్రమతో మానవుడు దైవాన్ని సృష్టించుకున్నాడనీ ఐన్ స్టీన్ తన అభిప్రాయాలను ఐడియాస్ అండ్ ఒపీనియన్స్ అనే గ్రంథంలో నిర్వచనంగా ప్రకటించారని వెంకటాద్రిగారు ఉదహరించారు.

వైదిక వాఙ్మయాన్ని పరిశీలిస్తే ఒక గ్రంథానికీ, మరో గ్రంథానికీ పొంతన వుండదని, ఒకే గ్రంథంలో కూడా ఒక అధ్యాయానికీ, మరో అధ్యాయానికీ, ఒక శ్లోకానికీ, మరో శ్లోకానికీ పొంతన వుండదనీ, పరస్పర విరుద్ధాంశాలు, అసంభావ్యాలు కోకొల్లలుగా

కనిపిస్తాయని పేర్కొన్నారు.

నిజంగానే మన వేద సాహిత్యంలోగాని, పురాణసాహిత్యంలోగాని ఆధునిక విజ్ఞానం వుంటే మన వేదరుషులుగాని, లేదా ఈనాటి వేదపండితులుగాని ఆ ప్రాచీన సాహిత్యంలోని మంత్రాల ఆధారంగా రేడియోలు, టెలివిజన్లు, విమానాలు, ఆటంబాంబులూ ఎందుకు నిర్మించలేదో అర్థంకాదని, ఇప్పటికైనా ఆ పనిచేసి చూపిస్తే చాలని సవాల్ విసిరారు. తమకు చేతగాకపోతే తప్పును ఒప్పుకొని సంజాయిషీ యిచ్చుకోవాలికదా. అలా చేయకపోతే ఏమనుకోవాలి. అటువంటి వారిలో చిత్తశుద్ధి, వైజ్ఞానిక నిజాయితీ లోపించిందని అర్థం చేసుకోవాలి.

భారతీయ తత్వశాస్త్ర చరిత్రను గురించి వ్రాస్తూ మనవారికి మతానికి, తత్వానికి తేడా లేకుండాపోయిందని వివరించారు.

“ఏవి హిందువులకు పవిత్ర గ్రంథాలుగా చలామణి అవుతున్నవో, ఆ వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, గీత, పురాణాలు, ఇతిహాసాలు, స్మృతులు వగైరా - అన్నీ ఒకే జీవన పద్ధతిని నిర్ణయించడంలేదు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వమని మనం ఎంతగింజుకున్నా మౌలిక సత్యాలకు, విలువలకు సంబంధించి కూడా ఆ గ్రంథాలు పరస్పర విరుద్ధ ప్రతిపాదనలు చేసినై. నిజానికి అవన్నీ మతానికి సంబంధించినవేగాని తత్వానికి సంబంధించినవి కావు. దైవానికి సంబంధించినవేగాని మనిషికి సంబంధించినవి కావు. పరలోకానికి సంబంధించినవేగాని ఈ లోకానికి సంబంధించినవికావు. మరణానంతర స్థితికి సంబంధించినవేగాని బ్రతికి వున్నప్పటి స్థితికి సంబంధించినవి కావు. ఐనా ఈ దేశంలో మతమే తత్వంగా పరిగణింపబడుతోంది. మతానికి భిన్నమైన తత్వానికి సంబంధించినది చార్వాక, జైన, బౌద్ధాల్లోనూ, సాంఖ్య వైశేషిక న్యాయ దర్శనాల్లోనూ వున్నా భారత జనాభాలో వాటికి ప్రాచుర్యంలేదు”. (పేజీ 123)

‘భారతీయ తాత్విక చరిత్రలో భావగమనం వెనక్కు నడిచింది. స్పష్టత నుంచి అస్పష్టత వైపుకు నడిచింది. భౌతికత నుంచి అభౌతికత వైపుకు నడిచింది. వాస్తవికత నుంచి అవాస్తవికత వైపుకు నడిచింది. జ్ఞానం నుంచి అజ్ఞానం వైపుకు నడిచింది. సత్యం నుంచి అసత్యం వైపుకు నడిచింది. మానవత నుంచి దైవం వైపుకు నడిచింది. ఐహికం నుంచి ఆముష్మికం వైపుకు నడిచింది. సమత నుంచి అసమతవైపుకు నడిచింది. ఈ స్థితి యూరపియన్ తత్వశాస్త్ర చరిత్రలో కనపడదు’ అని భారతీయ తత్వశాస్త్ర చరిత్ర అనే వ్యాసంలో వాస్తవాలను విశ్లేషించిన తీరు అమోఘంగా వుంది.

ఇక్కడ బౌద్ధం తర్వాత హిందూ వేదాంతం బయలుదేరిందని దర్శనాల తర్వాత పురాణాలు బయలుదేరాయని, సమతావాదం తరువాత వర్ణ వ్యత్యాసాలు నిలదొక్కుకున్నాయని, భౌతికవాదం తరువాత భక్తి ఉద్యమాలు బయలుదేరాయని, ఇదంతా తిరోగమనమేనని చక్కగా వివరించారు. దీనికి కారణం విదేశీ దండయాత్రలు కాదని, బౌద్ధంమీద హైందవం

దాడిచేసి బౌద్ధాన్ని నిర్మూలించడంలో విజయం సాధించడమేనని పేర్కొన్నారు.

‘వైదిక వాఙ్మయం’ అనే శీర్షికతో వ్రాసిన వ్యాసంలో మరికొన్ని వాస్తవాలను వెల్లడించారు. నూటికి ఎనభై మందికి వేదాలను చదివే అర్హతను నిషేధించిన హిందూమత పాలకులు - ఆ వేదాల్లోనే భారతీయులందరికీ చెందిన ఉత్తమ సంస్కృతి వుందని ఘోషించడం ఎంతో హాస్యాస్పదమని వివరించారు.

ఈనాటి సైన్సునంతటినీ మన వేదాలను దొంగిలించుకొనిపోయిన పాశ్చాత్యులు కనిపెట్టారని గగ్గోలు పెట్టేవారు. ఆ వేదాల్లోని విజ్ఞానాన్ని ఆధారం చేసుకొని కనిపెట్టింది మాత్రం ఏమీలేదు. వేదాల మీదుగా పెంపొందిన విజ్ఞానం ఏమీలేకపోగా ఆ వేదాలే ఈ దేశంలో విజ్ఞానం స్వతంత్రంగా పెరగడానికి అవరోధమయినాయని అర్థమవుతోంది. ఇంతకుమించి వేదాలను గురించి గొప్పగా చెప్పుకోడానికి ఏమీలేదు. అయినప్పటికీ హిందూమత నాయకులు, రాజకీయనాయకులు కుమ్మక్కై ఈనాడు వేద విశ్వవిద్యాలయాలను స్థాపించి, పరిశోధనలు జరిపే దుస్థితికి దిగజారిపోయారు. కోట్లాది రూపాయలు వెచ్చించి చేసే ఇటువంటి కార్యక్రమాలవల్ల విజ్ఞానానికి బదులుగా అజ్ఞానం అభివృద్ధి చెందుతుంది. వైదిక ఛాందసం ప్రబలుతుంది. మతోన్మాదం బలుస్తుంది.

శాస్త్రం కానటువంటి జ్యోతిషాన్ని, వాస్తును ఇప్పటికే విశ్వవిద్యాలయాలలో ప్రవేశపెట్టి డిగ్రీలపేరిట పట్టాలిస్తున్న ప్రభుత్వం వేదం పేరుతో మరిన్ని అశాస్త్రీయ అంశాలను ప్రవేశపెట్టి పట్టాలివ్వడానికి సిద్ధమవుతుండటం శాస్త్ర ప్రపంచానికే అవమానకరం. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వంటి సంస్థలు, కుప్పా వేంకట కృష్ణమూర్తిగారి ఆధ్వర్యంలో నడిచే ఐసర్వ్ (Institute of Scientific Research on Vedas) వంటి సంస్థలు వేద విజ్ఞానంపేరిట అజ్ఞానాన్ని ప్రచారం చేయడానికి కృషిచేస్తున్నాయి. ఈ సంపుటి చివరలో మహర్షి భరద్వాజ వైమానిక శాస్త్రం అదే అధ్యాయంలో ‘మనదేశంలో పూర్వం విమానాలుండేవా?’ అనే శీర్షికతో పెద్ద వ్యాసం వుంది. ఇది గ్రంథ రూపంలో 2002లోనే తొలిముద్రణ పొందింది.

పురాణకథల్లో ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని దర్శించే మతవాదులకు ఈ దేశంలో కొడువలేదు. పాత గ్రంథాలకు కొత్త భాష్యాలు రాసే వారికీ ఇక్కడ కొడువలేదు. రామాయణంలో పాయసం తాగితే దశరాధుడి పెళ్లాలకు పిల్లలు పుట్టడాన్ని, సున్నిపిండి నుండి పార్వతి పిల్లవాణ్ణి తయారుచేయడాన్ని, నరికిన తలస్థానంలో శివుడు ఆ మొండేనికి ఏనుగు తలను అతికించడాన్ని అన్నిటినీ శాస్త్రీయమేనని ప్రచారం చేయడం హిందూ మతవాదులకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. చివరికి ధృతరాష్ట్రుడు వందమంది కొడుకులను కనడంలో క్లోనింగు ప్రక్రియను అనుసరించారని, ఆ విధంగా ఆనాటికే వారికి ఈనాటి ఆధునిక విజ్ఞానమంతా తెలుసునని చెబుతున్నారు. అలాంటి వాదమే ‘మహర్షి భరద్వాజ వైమానిక శాస్త్రం’లో కూడా వుండడం విచిత్రం కాదని తెలిపారు వెంకటాద్రిగారు.

మనవారికి ప్రాచీనకాలంలో విమానాలున్నట్లయితే బ్రహ్మకొంగను (హంసను), విష్ణువు గద్దను, శివుడు ఎద్దును ఎక్కి తిరగవలసిన దుర్గతి పట్టేది కాదని చురకలంటించారు.

భరద్వాజమహర్షిని గురించి, అతని పుట్టుకను గురించి చాలా పురాణ కథలున్నట్లే ఈ విమానాల కథలు కూడా పూర్తిగా కల్పిత కథలని తెలుస్తుంది. 'ఇంటర్నేషనల్ అకాడమీ ఆఫ్ శాన్స్క్రిప్ట్ రిసెర్చ్, మైసూరు' వారు 'మహర్షి భరద్వాజ వైమానిక శాస్త్రం' అనే గ్రంథాన్ని 1973లో ప్రచురించారు.

ఆ వైమానిక గ్రంథంలో 35 శుష్క శాస్త్రీయ సూత్రాలున్నాయని, అందులో ఏ ఒక్కటీ శాస్త్రీయ సూత్రమని చెప్పడానికి వీలులేదని వెంకటాద్రిగారు తెలిపారు. ఏరోప్లేన్ కి సమానార్థకంగా విమానమనే శబ్దాన్ని పరిగణించినట్లు ఎక్కడా కనిపించదని, విమానమంటే దేవరథమని, చక్రవర్తి సౌధమని, గుర్రమని, పడవ అనే అర్థాలు తెలుగు నిఘంటువుల్లో కనిపిస్తాయి. ఆలయ గోపురం పైభాగాలను కూడా విమాన గోపురాలంటారు. శైవులు తమ శవాలకు చిన్న మందిరాల రూపంలో కట్టే పాడెలను విమానాలంటారు.

భరద్వాజ మహర్షి పేరిట వెలసిన విమానశాస్త్రం పూర్తిగా ఫోర్జరీదని 'ట్రెడిషన్, సైన్స్ అండ్ సొసైటీ' అనే పుస్తకంలో డా॥ ఎస్. బాలచంద్రరావుగారి వ్యాసాన్ని బట్టి తెలుస్తోంది.

వాస్తవంగా గాలిలో ఎగురుతూ ప్రయాణించే విమానాల తయారీకి శాస్త్ర ప్రపంచంలో చాలా శతాబ్దాలే పట్టింది. చాలామంది చాలా రకాల ప్రయోగాలు చేసి విఫలమయ్యారు. వారి అనుభవాలను అధ్యయనం చేసిన రైట్ సోదరులు 1903లో తొలిసారిగా అరగంట సమయం ప్రయాణం చేసినట్లు చరిత్ర చెబుతోంది. దాంతో రైట్ సోదరుల పేరుతోనే విమానాల నిర్మాణశాస్త్రం ప్రసిద్ధమైంది.

మనకు మంత్ర శాస్త్రాలేకాక యంత్ర శాస్త్రాలు కూడా వుండేవని మత పునరుజ్జీవన వాదులు భ్రమపడుతూ ఇతరులను భ్రమపెడుతున్నట్లు అర్థమవుతోంది. ఒక సంస్కృత విద్వాంసుడు విమానాలు పాశ్చాత్యదేశాల్లో ఎగరడం తెలుసుకొని మిడిమిడి లోహ జ్ఞానంతో వైమానిక శాస్త్రం పేరిట కొన్ని శ్లోకాలను కూర్చి దాని కర్తృత్వాన్ని భరద్వాజ మహర్షికి అంటగట్టినట్లు ఆ శ్లోకపాఠాలను గమనిస్తే అర్థమవుతుందని వెంకటాద్రిగారు వివరించారు.

రెండు మూడు పదాలతో కూడిన సంస్కృత శబ్దాలే విమానసూత్రాలు. ఆ వివరాలన్నిటినీ చదివితే నవ్వువస్తుంది. కర్నాటకకు చెందిన పండిత అనేకల్ సుబ్బారాయశాస్త్రి తన దివ్యమార్మిక శక్తుల ద్వారా ప్రాచీన మహర్షుల వైమానిక శాస్త్రాన్ని స్ఫురణకు తెచ్చుకొని 1918 నుంచి 1923 దాక 5 సం॥ల సుదీర్ఘకాలం డిక్టేట్ చేయగా జి. వెంకటాచలశర్మగారు 23 ఎక్స్ పోజిట్ పుస్తకాల్లో లిఖించాడుట! ఆయన వారసులు 1951లో ఆ వ్రాతప్రతిని మైసూరులోని ఇంటర్నేషనల్ అకాడమీ ఆఫ్ శాన్స్క్రిప్ట్ రిసెర్చ్ వారికిచ్చారుట. 1973లో దాన్ని ముద్రించారట.

చిత్ర విచిత్రమైన శబ్దాలతో, వాగా డంబరంతో కూడిన భరద్వాజ వైమానిక శాస్త్రం ఒక్క ఎగిరే విమానాన్ని కూడా తయారుచేయడానికి పనికిరాలేదు. ఈ వైమానిక శాస్త్రంలో శకున, సుందర, రుక్మ, త్రిపుర విమానాల నిర్మాణాలు, విద్యుద్యంత్రాల నిర్మాణాలు, వాటిలో ఉపయోగించే గాడిద మూత్రం, ఒంటెమూత్రం, ఏనుగుమూత్రం, ఆవుమూత్రం, మేకమూత్రం, పాము విషయం, సింహం చర్మం, కుందేలు పేడ, పంది చర్మం, ఖడ్గమృగం ఎముకలు మొదలైన వాటి వివరాలున్నాయి. అనేకం సుబ్బరాయశాస్త్రి గీయించిన విమానాల డయాగ్రాం నమూనాలున్నాయి.

ఈ విధంగా మన ప్రాచీన రుషులకు తెలియనిదేమీలేదని, అంతా తెలుసునని ప్రగల్భాలను ప్రచారం చేయడంలో మతవాదులు ముందుంటారు. గతాన్ని కీర్తిస్తూ, వూహలోకాల్లో విహరిస్తూ కాలక్షేపం చేయడం వారి ప్రవృత్తి. దాన్ని సమాజంలో ప్రచారం చేయడంవల్ల అహంకారం, అజ్ఞానం వ్యాపిస్తాయేగాని విజ్ఞానం మాత్రం వ్యాపించదు.

ఆరెస్సెస్, విశ్వహిందూపరిషత్, బి.జె.పి. వంటి సంస్థలు, పార్టీలు ఇటువంటి ప్రచారానికి పెద్దపీట వేస్తున్నారు. దీనివల్ల హిందూ మతం పేరుతో మత ఘండమెంటలిజాన్ని పెంచి పోషిస్తున్నారు. అదే అన్నిటికన్నా ప్రమాదకరమైంది. క్రైస్తవమత సంస్థలు, ఇస్లాం మత సంస్థలు కూడా ఇటువంటి ప్రచారాన్నే జోరుగా సాగిస్తున్నాయి.

ఆధునిక విజ్ఞానం ద్వారా ఈనాడు అందుబాటులో వున్న సెల్ ఫోన్లు, టీవీలు, కంప్యూటర్లు మొదలుకొని సకల సౌకర్యాలను అనుభవిస్తున్న మతస్తులు సైన్సుకు వ్యతిరేకమైన ప్రచారాన్ని చేయడానికే వాటిని వినియోగిస్తున్నారు.

అత్యంత ప్రమాదకరమైన ఈ ధోరణిని అరికట్టవలసిన అవసరం ప్రతి ఒక్కడిమీదా వుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో రావిపూడి వెంకటాద్రిగారు తన అసమాన ప్రతిభా పాటవాలతో, రచనా నైపుణ్యంతో మతవాదాలను ఎదుర్కొన్నతీరు అమోఘం, అనితరసాధ్యం.

వేదసాహిత్యంతో కూడిన ప్రాచీన వాఙ్మయాన్ని, తాత్విక సాహిత్యాన్ని, ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్ర సాహిత్యాన్ని కూలంకషంగా అధ్యయనం చేసిన వెంకటాద్రిగారు మాత్రమే ఇటువంటి విశ్లేషణాత్మక, విమర్శనాత్మక రచనలను చేయగలిగారు. ఈ స్థాయిలో మత సాహిత్యాన్ని విమర్శించిన వారు మరొకరు కన్పించరు. వీరి విమర్శలకు సమాధానం చెప్పగలవారు లేరనడం అతిశయోక్తికాదు.

జైనా వేదంలో అన్నీ వున్నాయా అనే సంపుటం వేదవాదులకు ముచ్చెమటలు పట్టిస్తుంది. మత ఊబిలో కూరుకుపోయిన వారికి కనువిప్పు కలిగిస్తుంది. హేతువాదులకు, మానవవాదులకు ఒక ఆయుధంగా పనికొస్తుంది. మతసాహిత్యం కుప్పతెప్పలుగా వెలువడుతున్న నేడు దానిపై విమర్శలు రావడంలేదు. ఇది శోచనీయం. ఈ పరిస్థితులలో హేతువాద, మానవవాద రచయితల ఆవశ్యకత చాలా వుంది. అటువంటి రచయితలకు ఈ సంపుటం, వెంకటాద్రిగారి ఇతర రచనలు కరదీపికలుగా ఉపయోగపడగలవు. ●

గీతా దర్శనం

- చేగిరెడ్డి చంద్రశేఖరరెడ్డి, M.A., B.Ed.

(గత సంచిక తరువాయి)

అది కురుక్షేత్ర సంగ్రామం మొదలవుతున్నరోజు.

కౌరవ, పాండవ సైన్యాలు యుద్ధానికి సిద్ధమై కురుక్షేత్ర యుద్ధ భూమిలో మోహరించివున్న సమయం. ఆ సందర్భంలో ఇరుపక్షాల యోధుల్ని ఏ కరువుపెడుతూ ద్రోణాచార్యుడితో దుర్యోధనుడన్న మాటల్ని భగవద్గీత యిలా పేర్కొన్నది.

“ద్రుపదపుత్రుడు వ్యూహాత్మకంగా నిర్మించిన పాండవుల సైన్యాన్ని చూడండి (1-3). ఆ సైన్యంలో ధనుర్ధారులైన గొప్ప యోధులున్నారు. సాత్యకి, విరటుడు, ద్రుపదుడు, దుష్టకేతుడు, చేకితానుడు, వీరకాశీరాజు, పురజిత్తు, కుంతిభోజుడు, శైబ్యుడు, యుధామన్యుడు, ఉత్తమౌజుడు, అభిమన్యుడు, ద్రౌపదేయులు - అంతా మహారథులే. శౌర్యంలో భీమార్జునులతో సమానులు (1:4-6). ఇక మన సైన్యంలో మీరూ (ద్రోణుడు), భీష్ముడు, కర్ణుడు, కృపాచార్యుడు, అశ్వత్థామ, వికర్ణుడు, భూరిశ్రవుడు ముఖ్యులు. ఇంకా శూరులు, వీరులు, యుద్ధవిశారదులు, నాకోసం ప్రాణాల్తోడేవారూ సిద్ధంగా వున్నారు (1:8-9). మన సైన్యం అపరిమితం, పాండవపక్షం పరిమితమైంది (1:10).

ఇలా దుర్యోధనుడు ద్రోణాచార్యుడి దగ్గరకు వెళ్లి చెప్పినట్లు భగవద్గీత పేర్కొంటుంది. ఆ గీతను వ్యాసుడేరాయనీండి. మరొకరు రాయనీండి - రచనమాత్రం ఏకపక్షంగా వున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

పాండవులది మహాసైన్యం ‘సర్వం ఏవ మహారథాః’ అంటూ 18 మంది యోధులపేర్లు పేర్కొంటాడు. కౌరవపక్ష విశిష్టులను 8 మందిని మాత్రమే పేర్కొంటాడు. ఇవి నిజంగా దుర్యోధనుడి మాటలేనా? లేక గీత అతనికి అంటగట్టిన రోతలా? వ్యాసుడంటే వ్యాసాలో, వ్యాసంగమో చేసేవాడని అర్థమా?

కౌరవసైన్యంలోని భీష్ముడు సింహనాదంచేసి తన శంఖం పూరిస్తాడు. మరుక్షణం కౌరవపక్షంలోని శంఖాలు, నగారాలు మ్రోగాయి. కాని, పాండవ పక్షాన శ్వేతాశ్వాల రథంలో కూర్చున్న కృష్ణార్జునులు పాంచజన్యం, దేవదత్తాలనే మహాశంఖాలను, భీముడు పౌండ్రకమనే మహాశంఖాన్ని పూరిస్తారు. తరవాత ధర్మజ, నకుల, సహదేవులూ, కాశీరాజూ, శిఖండీ, ధృష్టద్యుమ్నుడూ, విరాటరాజూ, సాత్యకీ, ద్రుపదరాజూ, ద్రౌపదేయులూ, అభిమన్యుడాదిగా వేరువేరుగా తమ శంఖాలను పూరిస్తారు.

కౌరవ శంఖారావాలు భయంకరంగా దిక్కులు పిక్కటిల్లేట్లు చేశాయి. పాండవపక్ష

మహాయోధుల మహాశంఖా నినాదాలకు భూమ్యాకాశాలు దద్దరిల్లడమేకాక, ధార్తరాష్ట్రుల. హృదయాలు కకావికలయ్యాయిట (1:12-19).

ఇలా వ్యాసుడు భగవద్గీతలో మొదటినుంచీ కౌరవులను తక్కువచేసి, పాండవులను గొప్పచేసి చెపుతాడు. అలా దుర్యోధనుడిచేతనే చెప్పిస్తాడు.

కౌరవసేనలో అతిరథ, మహారథ, సమరథులూ, దైవాంశ సంభూతులూ మహాయోధులూ, త్యాగధనులూ ఎందరోవున్నారు. కాని, వారందరిని మరచిపోయినట్లు వ్యాసుడు కేవలం ఎనిమిదిమందినే పేర్కొంటాడు. కృష్ణుని భక్తులైన పాండవపక్షంలో అందరూ మహారథులనీ, వారిశంఖారావాలు భూనభోంతరాళాలు దద్దరిల్లజేసినట్లు వ్రాయడంలో వ్యాసుని వైష్ణవమత హృదయం చూడవచ్చు. ప్రారంభంలోనే పక్షపాతంతో బయలుదేరిందిగీత భగవంతుడు గీచే గీతలు కూడా ఇలానే వుంటాయి కాబోలు!

విషాదయోగం : అర్జునుడి విషాదగాథ

కురుక్షేత్రంలో మోహరించిన ఇరుపక్షాల అపారమైన సైన్యాలను చూచి అర్జునుడు మనోవికలుడవతాడు. అంతా కలియజూచి, తమరథాన్ని సైన్య మధ్య భాగాన నిలుపమనీ కృష్ణుణ్ణి కోరాడు. బంధువుల్ని చూచి నిర్వీర్యుడై, తపించిపోతూ, యుద్ధనిముఖంగా “నకాంక్షేవిజయం కృష్ణా” అని నిర్వేదంతో, అనేకానేక సంశయాలతో, మనోవైకల్యంతో అర్జునుడు పలికినట్లు మొదటి అధ్యాయం మొత్తం రచించాడు వ్యాసుడు. ఆ తరువాత తానురచించబోయే గీతా శాస్త్రానికి అనుగుణమైన సంశయాత్మక ప్రశ్నలను అర్జునుడు కృష్ణుణ్ణి అడిగినట్లుగా గిరులు గీస్తాడు.

గాండీవం జారిపోగా వికలుడైన అర్జునుడు తన మనోగతాన్ని విప్పుతాడు: కృష్ణుడిముందు!

“కేశవా, అన్నీ అపశకునాలే. స్వజనుల్ని చంపటం శ్రేయస్కరం కాదు గదా! నాకు విజయంగాని, రాజ్యభోగాలుకాని అక్కడ లేదు. ఎవ్వరూలేని ఈ రాజ్యంలో జీవించడమేల? ఈ భోగాలెందుకు? తాతలు, తండ్రులు, గురువులు, మామలు, మనుమలు మొదలుగా అందరూ రాజ్యభోగాలను, సుఖాలను వదలుకొని యుద్ధానికి సిద్ధమై నిలిచారు. ఇక యెవరికొరకు ఈ రాజ్యాన్నీ, భోగాలనూ, సుఖాలనూ ఆశించి యుద్ధం చేయాలి? ఈ మనుషులంతా లేనివాడు రాజ్యం ఎక్కడుంది? సుఖాలు యెలా లభిస్తాయి? ఏ ప్రయోజనాన్ని ఆశించి యుద్ధప్రకటన జరిగిందో, ఆ ప్రయోజనమే లేనప్పుడు ఇక ఈ యుద్ధం దేనికి?”

అర్జునుడు భయవిహ్వుడై ఈ నిర్వేదం ప్రకటించాడనుకోడానికి వీలులేదు. వ్యాస కవి సాధించదలచుకున్నదానికీ - అంటే హింసాబోధకు - ఆ పేరున వైరాగ్యాన్నీ, ఆధ్యాత్మికత అనే దాన్నీ కప్పిపుచ్చడానికీ ఇదొక సాకు.

అర్జునుడు బాల్యం నుంచి ఏయే సందర్భాల్లో, ఎవరెవరితో ఎన్నెన్ని పోరాటాలు, యుద్ధాలుచేసి విజయం సాధించి విజయ నామకుడయ్యాడో అందరికీ తెలుసు. రాజ్యంకోసం, తద్వారా సుఖాలకోసం అన్నిరకాల సంప్రదింపులు జరిపి, విఫలమై, కురుక్షేత్రంలో యుద్ధానికి ఉభయులూ సిద్ధమై, సైన్యసమీకరణ జరిగిన సందర్భంగా ఇప్పుడు యుద్ధం ఎందుకు అనిపిస్తుందా అర్జునుడికి? అతనికి సంశయం వచ్చినా, యుద్ధం వద్దనుకున్నా, అదే ప్రతిపాదన ధర్మరాజు చేయకుండా అతని అడుగుజాడల్లో నడిచే అర్జునుడికి ఈ నిర్వేదం వచ్చినమాట నిజమేనా?

కాని, అర్జునుడి మనోవైకల్యం ఇంకా కొనసాగినట్లు భగవద్గీత వర్ణించింది. “మధుసూదనా, ఈ భూమిపైననేకాదు, ముల్లోకాధిపత్యానికయినా సరే, నేనెవరినీ చంపను. చివరకు నేను చావడానికయినా సిద్ధమే. ఆ తతానుయాయులైన ధార్తరాష్ట్రులను చంపడం పాపమే అవుతుంది గాని, సంతోషకరమేలా అవుతుంది? లోభోపహతులైన వీరు కులక్షయాన్ని, మిత్రద్రోహ పాపాలను చూడరు. కాని, మనం యివన్నీ తెలిసిన వాళ్లమయివుండి కూడా ఈ కులక్షయ పాపాన్ని ఎందుకు చేయాలి? కులక్షయంవల్ల సనాతన కులాలు అధర్మం పాలవతాయి. కనుక నేను యుద్ధం చేయను’ అని మొండికేశాడు అర్జునుడు.

యుద్ధనష్టాలన్నీ తెలిసి కూడా కులక్షయపాపాన్ని ఎందుకు చేయాలి? అలా చేస్తే అవతలివారికీ మనకూ తేడా యేమిటి? అని ప్రశ్నిస్తూనే, కేవలం దుర్యోధనుడు మాత్రమే దుష్టబుద్ధికలవాడనీ, అతని పక్షంలోని వారంతా లోభభ్రష్ట చిత్తులనీ, కుల నాశకులనీ నిందిస్తాడు అర్జునుడు.

“అధర్మం జరిగితే, కులస్త్రీలు దూషితులవతారు. వర్ణ సాంకర్యం జరుగుతుంది. కనుక యుద్ధం చేయడం తగదు. కులాన్నీ, కుల ఘాతకులనీ ఈ వర్ణసాంకర్యం నరకాన పడవేస్తుంది. అందువల్ల, పితరులకు పిండోదకాలు కరవై అధోగతిపాలవతారు. వర్ణ సాంకర్యంవల్ల కులధర్మాలకు, జాతి ధర్మాలకు నష్టం జరుగుతుంది. ఇలా కుల ధర్మాలు నశించిన వారికి నరకవాసం కలుగుతుంది. రాజ్య సుఖ భోగాలకోసం సర్వజనులనీ చంపడానికి ఉద్యుక్తులమై ఇంతటి ఘోరపాపాలు చేయడానికి ఇలా ఎందుకు సిద్ధమయ్యాం? వద్దువద్దు కృష్ణా, ఈ పాపం నేను చేయను’ అంటాడు అర్జునుడు.

అర్జునుడి విషాదయోగం (1:30-46) యిలా వున్నా, ఈ వర్ణ-సాంకర్యం ఎప్పటిది? ఏ సాంకర్యం లేకుండా రామాయణంలో చాకలి పాత్ర యెలా దూరింది? అంతకుముందు బ్రాహ్మణాలు ఉదహరించిన 70-80 వర్ణాలు (కులాలు) ఏ వర్ణ సాంకర్యం వల్ల యేర్పడ్డాయి? వసిష్ఠుడి భార్య మాల. వారికొడుకు శక్తి భార్య మాదిగ. వారి కొడుకు పరాశరుడి భార్య బోయ. ఈ పరాశరుడు ఒక పల్లె కన్యను చెరచగా పుట్టినవాడే కృష్ణద్వైపాయనుడు. ఇతని మారుపేరే వ్యాసుడు. ఇతడు ఇద్దరు రాచముండమోపులకు కడుపులుచేయగా, వారు ఇద్దరు

బిడ్డల్ని కన్నారు. మరోదాసీకి కడుపుచేయగా, ఆమె విదురుణ్ణి కన్నది. ఈ మాలమాదిగలు, బోయలు, పల్లెకారులు ఎక్కడ నుంచి వచ్చారు? వసిష్టుని వంశమంతా వర్ణ సాంకర్యమయం కాదా? కాగా, వర్ణసాంకర్య ఫలితంగా పుట్టిన వ్యాసుడే గీతా రచయిత అంటున్నారు. ఆ వ్యాసుడే వర్ణ సాంకర్యాన్ని ఈ విధంగా చీదరించుకున్నాడా? మనుస్మృతి యీ వర్ణ సాంకర్యాన్ని బహుధా పేర్కొన్నది భగవద్గీతకు ముందటి ఈ రచనలన్నీ, భగవద్గీతతోపాటు అన్నీ దోషుల్లమయం. రామాయణ భారత యుద్ధాలూ కథలేకాని, వాస్తవాలు కావు. కాలం గడిచేకొలది వివిధ కాలాల కథనాలగుల వున్నవాళ్లు ఎప్పటికప్పుడు తమ చాతుర్యానికి తోచిన అంశాలను ఆయా గ్రంథాల్లో యిరికించారు. నిజానికి, భగవద్గీత ఎవరు రాశారోకాని, దాని తొలి అవతరణంలో 85 శ్లోకాలు మాత్రమే వుండేవని పుల్లేంద్రసిన్హా వివరణాత్మకంగా రుజువుచేశాడు. అది దోషుల్లమయంతో 700 శ్లోకాలుగా తీరింది. శంకరుడి భాష్యం దానికి ఫుల్స్టాప్ పెట్టి వుండకపోతే, అచ్చు యంత్రాలు వచ్చేనాటికి దానిలో ఇంకా యెన్ని తాటాకు శ్లోకాలు దూరేవో! అయినా యిదేమి అబ్బురం? యుద్ధ భూమిలో ప్రవేశించాక కృష్ణార్జునులిద్దరూ 700 శ్లోకాలు పాడుతూవుంటే, ఆ యుద్ధభూమికి చేరిన వారంతా చోద్యం చూస్తూ వూరకుండిపోయారటండీ!

ఈ విషాదయోగ శ్లోకాలు అర్జునుడు ఆలపించడానిముందు కృష్ణుడు అతన్ని ఏమీ చేయమనలేదు. కాని, అర్జునుణ్ణి యుద్ధం చేయమని కృష్ణుడు బలవంతం చేసినట్లుగా 'నేను చేయను, చేయను' అని యుద్ధం వల్ల జరిగే జన నష్టం, కులక్షయం, ధర్మవిర్బం, దురాచారం, అశ్రేయం, అశాంతి, హింస, తద్వారా నరకప్రాప్తి కలుగుతుందని సమస్తశాస్త్ర పారంగతుడైనట్లు చెబుతూ నిర్వేదంతో కూలిపోతాడు అర్జునుడు. అందుకింత శ్లోక పంచాంగం అవసరంలేదు.

అయితే, అంతగా అర్జునుడిముఖతా యుద్ధ నష్టాలను పలికించిన గీతరచయిత యుద్ధంవల్ల విజయం, దానివల్ల సుఖం, భోగం, స్వర్గం లభిస్తాయని కృష్ణుడు హింసను బోధించడంలోని పరమార్థమేమిటి? హింస సాధనే పరమార్థమా? గీత పరమలక్ష్యం విష్ణు ప్రాభవప్రసక్తి, వైష్ణవమతవ్యాప్తి అని తేటతెల్లమవుతుంది. యుద్ధాలవల్ల సమాజానికీ, దేశానికీ వినాశనమే జరుగుతుందని ఒక ప్రక్క చెబుతూ, దానిని మించిన యోగాలను చెప్పి హింసాయుతమార్గాన్ని ప్రేరేపిస్తున్నాడంటే, అది కేవలం మత ఛాందసంతో, చలించిన మనోదౌర్బల్యంతో రచయిత చేసే మతబోధ మాత్రమేనని అనుకోవాలి.

కరుణా రసహృదయుడై, అశ్రునేత్రుడై, శోకనిమగ్నుడై యుద్ధ విముఖంగా ధనుర్బాణాలు త్యజించిన అర్జునుణ్ణి అనునయిస్తూ కృష్ణుడిలా అన్నాడు! "అర్జునా, ఈ సమయంలో ఈ మోహం నీకెలా కలిగింది? ఈ మోహం అనాగరికం, అస్వర్గం, అపకీర్తికలిగించేది. నపుంసకత్వంలాంటి ఈ పిరికితనం నీకు ఎలా కలిగింది? తుచ్చమైన హృదయ దౌర్బల్యాన్ని వీడి, లే, యుద్ధానికి నడుంబిగించు." (2:3)

ఇలా కృష్ణుడెంత మొత్తుకున్నా, ముందు యుద్ధంలోకి దిగితే అంతా తానే చూచుకుంటానని ఎంతగా యుద్ధకాంక్షను రేకెత్తించినా, అర్జునుడి మనస్సు చలించక యిలా అన్నాడు: “కృష్ణా, దుర్యోధనాదులు దుర్మార్గులనుకొని యుద్ధం చేయాలన్నా, పూజ్యులైన భీష్మపితామహులు, గురువులైన ద్రోణాచార్యాదులను ఎదిరించి బాణాలతో యుద్ధం చేయలేను. ఈ మహా సైన్యంలో మహాత్ములయిన పూజ్యులను, గురువులను ఎదిరించడంకంటే బిచ్చమెత్తుకొని జీవించడం మంచిది. వీరిని చంపగా వచ్చే రక్తసిక్తమైన రాజ్యభోగాలు నాకెందుకు? యుద్ధంవల్ల జరిగే వినాశనం మేలా, యుద్ధం లేని జీవనం మేలా? యుద్ధంలో జయించేది ఎవరు? వారా, మనమా? ఎవరిని చంపడానికి నాకు యిష్టంలేదో, వారే యిప్పుడు ఎదురుగా వున్నారు. ఇక ఈ యుద్ధం ఎవరికి కావాలి? ఈ సందర్భంగా వినాశంలేని, రక్తసిక్తంకాని రాజ్యభోగాలూ, ఆత్మీయులతో కలిసి జీవించే విధానమూ తెలుసుకొని అందరికీ శ్రేయస్కరమైన దాన్ని తెలియజేయి” (2:4-8)

కృష్ణగీత ప్రారంభం : కృష్ణుడి ఆత్మామృతబోధ :

ఇక కృష్ణుడు మొదలుపెట్టాడు: “అర్జునా, నీవు శోకంలో వున్నావు. ఈ ప్రాణుల్ని గురించి ఏమేమో మాట్లాడుతున్నావు. ఆత్మ శాశ్వతమైనది. దీన్ని ఎవ్వరూ నాశనం చేయలేరు. ఈ శరీరాలు నశిస్తాయి. ఆత్మనాశనం కాదు. ఇది పుట్టదు, గిట్టదు. కనుక నీవు యుద్ధంచెయ్యి. పుట్టినవారికి మరణం, మరణించినవారికి పునర్జన్మ నిశ్చయం. జనన మరణాలకు నీవు కారణం కాదు. యుద్ధం చెయ్యి. యుద్ధమనేది క్షత్రియులకు మాత్రమే లభించే అదృష్టం. అది క్షత్రియులకు తెరిచిన స్వర్గద్వారంవంటిది. రణరంగంలో మరణిస్తే, నీకు వీరస్వరం వస్తుంది. జయిస్తే, నీవు రాజ్యభోగాలు అనుభవిస్తావు. లే, యుద్ధం చేయి’ అంటాడు.

ఇక్కడ ఆత్మను గురించి కృష్ణుడు చేసిన విషయ చర్చను గమనించాలి. “జాతస్యహి ధ్రువోమృత్యుః ధ్రువం జన్మ మృతస్యచ” (2-27) ‘జన్మించిన వానికీ మరణం తప్పదు, మరణించినది జన్మించకతప్పదు, నీవు దీనికి శోకించతగదు’ అంటాడు కృష్ణుడు.

‘జన్మించిన’ అంటే పుట్టిన అని అర్థంకదా? జన్మలుగా అండజాలు, భూజాలు, గిరిజాలు, పద్మజాలు, జలజాలు, వాయుజాలు, సహజాలు అంటూ ఎన్నోరకాలుగా వున్నాయి. ‘పుట్టడం’ అనేది ఎప్పుడు? అంటే పుట్టుక నిర్ధారణ సమయం ఎప్పుడు? తల్లి గర్భంలో ‘బీజ’ రూపంలో వున్నప్పుడా? పిండం గర్భంలో దశలుదశలుగా ఎదుగుతుంటుంది. అంటే, పుట్టకుండానే ఆత్మ ఎదుగుతూ వుంటుందా? లేక, పుట్టుక అనేది తల్లిగర్భంనుంచి బాహ్య ప్రపంచంలోకి జీవి వచ్చినప్పుడా? బాహ్య ప్రపంచ ప్రవేశాన్నే పుట్టుకకు ప్రమాణంగా తీసుకున్నా, పుట్టేనాటికి ఆ జీవి వయసు ఎంత? అనేక రకాల ప్రాణులు 9 నెలలు, 3 నెలలు, క్షణాలు, ఇంకా యితర విధంగా నెలలు, రోజులు, క్షణాలు గడచిన తరవాత

పుడుతున్నాయి. కాబట్టి, పుట్టుక అనే దానినే నిర్ధారించవలసివుంది. పుట్టేది ఏమిటో, ఎవరో తేలవలసి వుంది. అది పుట్టిందా, పుట్టించిందా, పుట్టించబడిందా అనేది తేలాలి.

పుట్టిన దానికి మరణం తప్పదంటే, మరణమంటే ఏమిటో తేలాలి. దేనిని మరణమనాలి? పుట్టినదేమిటో తేలనిదే మరణందేనికి అనేది తెలుస్తుందా? మరణించేది తెలియకుండా పునర్జన్మ దేనికి అనేది తెలుస్తుందా?

‘జాతస్యహి...’ శ్లోకాన్ని ఆధారంగా తీసుకొని జన్మించేది ఆత్మ అనుకుంటే, ఆత్మ పుడుతుంది, చస్తుంది, మరల జన్మిస్తుంది అనుకోవాలి. లేక, శరీరం పుడుతుందనుకొంటే, జీవం లేకుండా, ఆత్మ లేకుండా, కేవలం భౌతిక శరీరం పుడుతుందా? వంటి ప్రశ్నలు వస్తాయి. అర్జునుణ్ణి యుద్ధానికి పురికొల్పడానికి కృష్ణుడు ‘పుట్టినది గిట్టకమానదు, ప్రత్యేకించి నీవు చంపేదియేమీలేదు, కనుక యుద్ధంచేయి’ అని హింసను ప్రోత్సహిస్తూ యుద్ధాన్ని ప్రేరేపించడానికే అలా అన్నాడని తెలుస్తుంది.

మరల కృష్ణుడు “నజాయతేమియతే.. హన్యమానేనే శరీరే” అంటాడు (2:20)

దీన్నిబట్టి, పుట్టేది, గిట్టేది శరీరం మాత్రమేనని తేల్చిచెప్పినట్లయింది.

“అంతవంత ఇమే దేహానిత్య స్యోక్తాః శరీరణః” (2:18)

అంటే, ఈ దేహాలన్నీ నశించేవే, ఆత్మ మాత్రమే శాశ్వతమైనది అని అర్థం. ఇలా కచ్చితంగా చెప్పడంలో పుట్టేది, గిట్టేది దేహాలే అనే భావం వుంది. ఐతే, దేహం దానంతట అదే పుడుతుందా? కేవలం దేహానికే ఆ సహజత్వం వుందా? పుట్టకముందు ఈ శరీర స్థితిగతులేమిటి? బీజాండాలు లేకుండా, పిండమేర్పడి పరిణామం చెందకుండా పుట్టుట యెక్కడిది? ప్రేరణ చైతన్యం లేకుండా శరీరం పుట్టడానికీ, గిట్టడానికీ వీలున్నదా? ఒక తల్లి గర్భంలోనే చనిపోయినవాడికి పుట్టుక చావులు నిర్ణయించడం యెలా? ఇక గర్భస్రావంలో పుట్టుక అనేది ఎలా వుంటుంది?

ఇంతేకాక ఆత్మకు దేహాంతర ప్రాప్తి కలుగుతుందని - “తథా దేహాంతర ప్రాప్తిః” (2:13) అంటాడు కృష్ణుడు.

“వాసాం సి జీర్ణాని” (2-22) అంటూ మనిషి పాతబట్టలు వదలి కొత్తబట్ట ధరించినట్లు ఆత్మ అనేది జీర్ణమైన శరీరాన్ని వదలి ఇతర శరీరాన్ని పొందుతుందంటాడు.

“మమై వాంశో జీవలోకే జీవభూతః సనాతనః” (15:7) అంటూ ప్రాణిలోకంలో శరీరాలన్నిటిలోనూ సనాతంగా ఆత్మ రూపంలో తానున్నానంటాడు.

మరి ప్రాణంలేని వాటిలో - అంటే లోహాదుల్లో, మనం నిర్మించుకున్న భవనాలలో, శవాల్లో కృష్ణుడు ఆత్మరూపంలో వుండడా?

ఆత్మ సంచారాన్ని గురించి చెబుతూ,

“శరీరం యవాప్నోతి యచ్ఛాప్యత్రామతీశ్వరః •

గృహీ త్వేతాని సంయాతి వాయుర్గంధానివాశయాత్” (15:8)

ప్రాణి లోకాలలో శరీరాలలో సనాతనంగా శాశ్వతంగా ఆత్మ వుంటుందని, అయితే ఆత్మకు దేహాంతర ప్రాప్తివుందని, అది జీర్ణ శరీరాలను వదిలి కొత్త శరీరాలను పొందుతుందని, ఒక శరీరం నశించినపుడు దాన్ని త్యజించి ఆత్మ వేరొక శరీరాన్ని ధరిస్తుందని చాల చాకచక్యంగా చెబుతాడు కృష్ణుడు.

ఇలా పుట్టింది శరీరమేకాని, ప్రతి శరీరంలోనూ సనాతనంగా వుండేది ఆత్మేనంటాడు. అయితే, ఈ శరీరం ఏ దశలో వున్నపుడు ఆత్మ ఈ శరీరంలో దూరుతుంది? శరీరం అని దేనిని అంటాము? ఆత్మ అశరీరియా అపదార్థమా? కాక ఇంకేమిటి? “రెండు ఆత్మలు స్త్రీ పురుషుల కామప్రేరిత కలయికతో సహజంగానే ప్రాణులు పుడుతున్నాయంటాడు” (16:8) రెండు ఆత్మల కలయికతో ఒకే ఆత్మ పుడుతుందా? స్త్రీ పురుషుల్లో ఎవరిదో ఒకరి ఆత్మ మాత్రమే కొత్త శరీరంలో దూరదా? శరీరం అని దేనిని అంటాం? జీవకణం నుండి అభివృద్ధి చెందుతూ, బీజాండాళ కలయికవల్ల తల్లి గర్భంలో యేర్పడిన పిండం జీవిగా బయటపడిన తరవాత బయటి ప్రపంచంలో అనేక దశలను దాటుతూ ఎదుగుతుంది ఈ శరీరమనేది. కాగా, ఇందులో ఏ దశలో ఆత్మ శరీరాన్ని పొందుతుంది? స్త్రీ-పురుష అంగాలు లేకుండా ద్వివిభజన జరుగుతూవుండే జీవుల్లోనూ, అలాంటివే అయిన కొన్ని ప్రాకుడు మొక్కల్లోనూ ఆత్మ స్థానం ఎక్కడ, ఎలా వుంటుంది? ఇలాంటి వాటికి వివరణ ఇచ్చే అవకాశం యుద్ధ సమయంలో కృష్ణుడికి లేకుండా పోయిందేమో!

— (ఇంకా వుంది)

కవిరాజాశ్రమం, నాగండ్ల

70వ వార్షికోత్సవం

ది. 5 ఏప్రిల్ 2013 శుక్రవారంనాడు
ఇంకొల్లు మండలం, నాగండ్ల గ్రామంలో
కవిరాజాశ్రమం 70వ వార్షికోత్సవం
జరపడానికి నాగండ్ల గ్రామ స్థానికులు
ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు.

వివరాలు : “హేతువాది” మార్చి సంచికలో

నమ్మకాలు ఎలా ఏర్పడ్డాయి? చారిత్రక

అంశాలు - ఒక పరిశీలన :

- డా॥ టి. మహేష్

నమ్మకాలను ముఖ్యంగా రెండు రకాలుగా చెప్పుకోవచ్చు.

అవి 1. తాత్విక పరమైనవి 2. మతపరమైనవి

అయితే ఆటవిక సమాజపు ఆఖరిరోజుల్లో తాత్విక స్థాయిలో అంకురార్పణ జరిగిన కొన్ని నమ్మకాలు తదనంతరం మతం రంగు పులుముకొని ఉద్విగ్నపూరిత నిజాలుగా స్థిరపడటం చరిత్రలోని విషాదం.

విశ్వ పరిణామంలో భాగంగా మానవుడు ఆవిర్భవించిన అనంతరం కూడా పరిణామం ప్రకృతిని అనుసరించడంతో మానవుడు కొన్ని లక్షల సంవత్సరాల చరిత్రను గడిపాడు. చరిత్రలో మానవుడు రెండు ముఖ్యమైన దశలను దాటి ప్రస్తుతం మూడవదశ అయిన ఆధునిక మానవ సమాజ హోదాను అనుభవిస్తున్నాడు. దీనికి ముందు మొదటిదశ అయిన ఆటవిక సమాజస్థాయిని, రెండవదశ అయిన ప్రాచీన మానవ సమాజ స్థాయిలను గడిపాడు.

1. ఆటవిక సమాజ స్థాయి :

అనంతమైన విశ్వ ఆవిర్భావ చరిత్ర (కొన్ని కోట్ల వందల సంవత్సరాలు) తో పోల్చినపుడు మానవుని ఆవిర్భావం అనంతరం జరిగిన చరిత్ర లేశ భాగం మాత్రమే అయినప్పటికీ, అది కొన్ని లక్షల సంవత్సరాల గతం. ఆ గతంలో ఎక్కువ భాగం ఆటవిక సమాజ స్థాయిలోనే మానవుడు గడిపినట్లుగా చరిత్రను అనుసరించి నిర్ధారించవచ్చు. ఆటవిక సమాజపు తొలిరోజుల్లో మానవుని మస్తిష్కజనిత జ్ఞానస్థాయి అతి ప్రాథమికమయినది. అది ఇతర జాతుల మస్తిష్క జనిత జ్ఞానస్థాయికి ఇంచుమించు సమానం. అయితే కాలానుక్రమంలో అతడు ప్రకృతిజనిత ఉద్దీపనలకు ప్రతిస్పందించగలిగే జ్ఞానస్థాయిని చేరుకొన్నాడు. తదనంతరం ప్రకృతిజనిత ఉద్దీపనల నుండి పాఠాలను నేర్చుకోవాలనే జిజ్ఞాసను, ప్రకృతి నియమాలను అర్థం చేసుకోవాలనే ఆసక్తిని కనబరచడం మొదలుపెట్టాడు. అందులో భాగంగా ఆవర్తిత ప్రకృతి ఉద్దీపనలయిన వేడిమి (సూర్యరశ్మి), చలి, వర్షాల వంటి వాటిని ప్రకృతి నియమాలుగా కాక, ప్రకృతి శక్తులుగా ఊహించు కోవడంతోపాటుగా అట్టి ప్రకృతి శక్తులను ఆరాధించి ప్రార్థించడం ద్వారా వాటిని తమ వశం చేసుకోవచ్చుననే ఆలోచనకు శ్రీకారం చుట్టుడంతో మానవుడి తొలి నమ్మకానికి అంకురార్పణ జరిగింది.

ప్రకృతి ఉద్దీపనలను ప్రకృతి శక్తులుగా ఊహించుకొని అట్టి శక్తులను ఆరాధనా ప్రక్రియల ద్వారా వశపరచుకోవచ్చుననే పరికల్పనలు ఆటవిక మానవుని అతి ప్రాథమిక జ్ఞానస్థాయిని సూచించే అంశం. ప్రకృతి ప్రకోపాలకు భయపడే అతిప్రాథమిక స్థాయి నుండి ఆరాధనా ప్రక్రియల ద్వారా వాటిని వశపరచుకోగలం అనే జ్ఞానస్థాయికి ఆటవిక మానవుడు చేరుకోవడం ఆరోజుకు ఆమేరకు అందిన జ్ఞానస్థాయికి అర్థం చేసుకోగలిగిన పరిణామమే. అయితే ఆవర్తిత ప్రకృతి ఉద్దీపనలను ప్రకృతి శక్తులుగా ఊహించుకోవడం ఆ రోజుకు ఏమాత్రం తప్పుకాకపోవచ్చు. కాని, ఆ శక్తులను ఆరాధనా ప్రక్రియల ద్వారా వశపరచుకోవచ్చుననే లేదా ప్రసన్నం చేసుకోవచ్చుననే, పరికల్పన మాత్రం ఆ కాలానికేకాక ఏ కాలానికైనా తప్పుడు భావన మాత్రమేకాక అబద్ధం కూడా. అయితే ఊహలను నిజనిర్ధారణకు గురిచేయుటకై ప్రయోగాలను జరుపవచ్చుననే జ్ఞానస్థాయికి అప్పటి మానవుడు కడుదూరంగా ఉండటంతో ప్రకృతిశక్తుల ఆరాధన మానవుడి తొట్టతొలి నమ్మకంగాను, అదే తదనంతరం ఉద్విగ్నపూరితనిజంగాను స్థిరపడిపోగా, మానవుడు ఆటవికదశ నుండి ప్రాచీన మానవుని దశలోనికి ప్రవేశించడం జరిగింది.

2. ప్రాచీన మానవ సమాజదశ :

ప్రకృతిశక్తుల ఆరాధనా ప్రక్రియలో సృష్టికర్త భావనలేదు, మతం ప్రస్తావనలేదు, మతాన్ని స్థాపించాలనే ఆలోచనలేదు, మనుషుల పాప పుణ్యాల ప్రస్తావనలేదు, పాపపరిహార ప్రయత్నాలు లేవు, అంటుముట్టు ఆచారాలు లేవు. ఉన్నదల్లా ఆ ప్రక్రియ ద్వారా ప్రకృతిశక్తులను వశపరచుకోవడం, లేదా ప్రసన్నం చేసుకోవడం ద్వారా ప్రకృతి ప్రకోపాల నుండి రక్షణ పొందవచ్చుననే ఆశ మాత్రమే. ఆందోళన చెందే స్థాయి నుండి ఆశపడే స్థాయివైపుగా చేసిన ప్రయాణమే అది. అయితే తదనంతర కాలంలో మానవ సమాజం నడవడిలో ఏర్పడిన కొన్నిమార్పులు, అనగా అటవీ ప్రాంతాలనువదలి మైదాన ప్రాంతాలకు, నదీపరీవాహ ప్రాంతాలకు వలసలుగా వెళ్ళి నివసించడం, చిన్నచిన్న సహకార సమాజాలను ఏర్పరచుకోవడం, సైగలద్వారా సమాచార ప్రసరణ గావించుకొనే స్థాయినుండి అస్పష్టమైన ప్రాకృతిక భాష, అస్పష్టమైన లిపిలను సమాచార ప్రసరణకు ఉపయోగించుకొనే స్థాయికి ఎదగడం, జనాభా పెరుగుదలతోపాటుగా ప్రకృతి నియమాలను అర్థం చేసుకోవాలనే ప్రక్రియలో కలిగిన భావనలను గ్రంథస్థం చేసుకోవాలనే ఆలోచన కూడా తోడవడంతో భాషాభివృద్ధిప్రక్రియ వేగవంతం కావడంతో అస్పష్టమైన ప్రాకృతిక భాష నుండి స్పష్టమైన భాష అభివృద్ధి పరచడంతోపాటుగా ప్రకృతిశక్తుల ఆరాధనా ప్రక్రియలలో కొన్ని మార్పులు చేర్పులు తోడయి అట్టి మార్పులు చేర్పులన్ని తాళపత్ర గ్రంథాలపై గ్రంథస్థం చేయబడడంతో తదనంతర కాలంలో ఆ ప్రక్రియ అప్పటికి ఆచార సాంప్రదాయాలుగా స్థిరపడడం జరిగింది. అట్టి ఆచార సాంప్రదాయాలన్ని ప్రపంచంలోని వివిధ భూభాగాలలో వేదాల రూపంలో తదనంతర కాలంలో ప్రక్షిప్తం కావించబడినాయి. మన దేశంలోని వేదాలు కూడా అలా

గ్రంథస్థం చేయబడ్డవే. వేదాలలోని శ్లోకాలన్నీ ప్రకృతిశక్తులుగా భావించబడిన వాయుదేవుడు, వరుణదేవుడు, అగ్నిదేవుడు వంటి వాటిని ఆరాధిస్తూ, స్తుతిస్తూ వర్ణించబడినవే.

అయితే ప్రాచీన మానవుడు ప్రకృతిని పరిశీలించి అర్థం చేసుకోవాలనే ఆలోచన నుండి విశ్లేషించి పరమశక్తిని కనుగొనాలనే ఆలోచనకు ప్రేరణ పొందడంతో ప్రకృతి శక్తులకన్నా అతీతమైన శక్తిని ప్రకృతికి వెలుపలగా ఊహించుకొని “సృష్టికర్తను” పరికల్పన చేయడం జరిగింది. ప్రకృతి శక్తులను స్వాధీనపరచుకొనుటలో లేదా ప్రసన్నం చేసుకొనుటలో మానవునికి ఎదురైన ఓటమి నుండి భావసంతృప్తిని పొందుటకై బహురూపాలుగా ఉన్న ప్రకృతిశక్తులకు ప్రత్యామ్నాయంగా ఒకేఒక రూపరహిత (నిరాకారుడు), గుణరహిత (నిర్గుణుడు) అతీంద్రియశక్తిగా “సృష్టికర్త” (దేవుడ్ని)ను ఊహించుకోవడంతో అప్పటి మానవుడు ఒకరకమైన భావ ప్రశాంత స్థితికి సంతృప్తిపరచబడిన వాడైనాడు. ప్రకృతి శక్తులకు అతీతుడైన సృష్టికర్తను ఆరాధించి ప్రార్థించడం ద్వారా సృష్టికర్తయే తమకు ప్రకృతి శక్తులను స్వాధీనపరచగలడు, లేదా ప్రసన్నం చేయించగలడు అనే ‘ఆశ’ నుండి సృష్టించబడినవాడే “సృష్టికర్త”.

ప్రపంచంలోని విభిన్న భూభాగాలలోని మానవ పరిణామంలోని రెండు దశలలో విభిన్న కాలాల్లో ప్రకృతిశక్తుల పరికల్పన నుండి సృష్టికర్తను సృష్టించుకోవడం వరకు అప్పటి మానవుని జ్ఞానస్థాయిలోని హేతుబద్ధతను అనుసరించి ఒకేరీతిన జరిగియుంటుందని మనం ఊహించవచ్చు. అయితే సృష్టికర్తకు సృష్టి జరిగిన అనంతరం ప్రపంచవ్యాప్తంగా జరిగిన పరిణామాలు ఆసక్తికరమైనవేకాక విషాదకరమైనవి కూడా.

భారత భూభాగంలో ప్రాచీన మానవ సమాజదశ :

ప్రాచీన మానవ సమాజ దశలో నాగరికతలు ఎక్కువగా నదీ పరీవాహక ప్రాంతాలలో అభివృద్ధి చెందినట్లు చరిత్రను పరిశీలించినవారికి ఎరిగిన విషయమే. మనదేశ భూభాగంలో సింధునది పరీవాహక ప్రాంతంలో ఏర్పడిన మానవ సమాజాల నాగరికత స్థాయి దేశంలోని ఇతర భూభాగాలలోని నాగరికతల స్థాయిలకు కొంత భిన్నంగా ఉండుట గమనించదగినది. అయితే భారత భూభాగంలో మతస్థాపన, మత ఉద్ధరణలను ప్రత్యేకంగా పరిశీలించవలసి ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆర్యులు భారత భూభాగంలోనికి చొరబడుటకు ముందు ప్రకృతి శక్తుల ఆరాధన బహుసరళంగాను, అతి ప్రాచీనంగాను ఉండేది. అయితే సింధుపరీవాహక ప్రాంతంలోనికి ఆర్యులు చొరబడి అక్కడ అంతకు పూర్వం నుండి నివసిస్తున్న సామాజికులను దేశంలోని దక్షిణ భాగం వైపుగా తరిమివేయడం ద్వారాను, అనార్యులను దాడులలో ఓడించడం ద్వారాను వారిని తమ బానిసలుగా చేసుకొని తాము కోరుకొన్న విధంగా ఆర్య సమాజాలను ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. తదనంతరకాలంలో ప్రకృతి శక్తులను ప్రసన్నం చేసుకొనుట ద్వారా ప్రజల మన్ననలను పొందడంతోపాటుగా పరిపాలకుల

హోదాలో శాశ్వత రీతిన కొనసాగవచ్చుననే స్వార్థపూరిత కోణం నుండి వల్లించబడినవే వేదాలు. ఆ విధంగా ఆర్యులలోని కొందరు ప్రకృతి శక్తులను స్తుతిస్తూ, శ్లాఘిస్తూ ఉండే విధంగా శ్లోకాలను వల్లించడం ద్వారా వేదాలను ప్రాకృత భాషలో ఏర్పాటుచేసి వాటిని అపౌరుషేయాలుగా ప్రకటించడమేగాక ఆర్యులలోని ఎంపిక చేయబడిన సామాజిక వర్గపువారికే వేదాలను వల్లించే అర్హతను కట్టబెడుతూ అనార్యులకు వేదాలను వల్లించే అర్హతలేనివారిగా ప్రకటించడం ద్వారా అప్పటివరకు స్వేచ్ఛను అనుభవించిన సమాజాన్ని కట్టుబాట్ల చట్రంలోనికి ఇమిడ్చే ప్రక్రియను ప్రారంభించడం జరిగింది. తదనంతర కాలంలో ప్రాకృతిక భాషలోని వేదాలను సంస్కృత భాషలోనికి గ్రంథస్థం చేయడం ద్వారా ప్రకృతి శక్తుల ఆరాధనలో పూజారివర్గపు ఆవశ్యకతను పరిచయంచేసారు. అయితే తదనంతర కాలంలో సృష్టికర్తను పరికల్పన చేయడంతో సృష్టికర్తను ఆరాధించే పద్ధతులు విడిగా గ్రంథస్థం చేయబడ్డాయి.

అయితే ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా పరిశీలించవలసిన అంశం ఏమిటంటే ఆర్యుల కాలంనాటి సమాజాలన్నీ చిన్నవి కావడం వలన ఆరాధనా పద్ధతులు, ఆచార వ్యవహార కట్టుబాట్లన్నీ చిన్న చిన్న ప్రకటనలు / ఫత్వాలు ద్వారానే అందరు సామాజికుల ద్వారా ఆమోదింపబడుతూ ఆచరింపబడుతూ ఉండేవి. ఆ క్రమంలో పూజారి వర్గపు సామాజికులు కొందరిలో స్వార్థ పూరిత ఆలోచనలు పురికొల్పడంతో నిర్వికారుడు, నిర్గుణుడు అయిన సృష్టికర్త మొదట మానవరూపంలోనికి ప్రవేశించి తదనంతరం బహురూపాలలోనికి మారి అనేక దేవుళ్ళుగా ఏర్పడడం జరిగింది. ఒక్క సృష్టికర్త - అతడే దేవుడు అనే పరికల్పన నుంచి ఒక్క సృష్టికర్త అనేకమంది దేవుళ్ళు అనే అంశాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని పురాణాలను, ఇతిహాసాలను గ్రంథస్థం చేయడంతో అప్పటివరకు ప్రశాంతంగా స్వేచ్ఛగా నడచిన సమాజం ఒక్కసారిగా పెద్ద కురుపునకు లోనుకావడం జరిగింది. అప్పటివరకు సామాజికులందరికి సమానహోదా ఉండగా పురాణాల ద్వారా బహురూప దేవుళ్ళ సృష్టి జరగడంతోపాటు ఆరాధన పద్ధతులు పూజారి వర్గపు అదుపు, ఆజ్ఞలలో నిర్వహించవలసి రావడంతో నాలుగు వర్ణాలతో కూడిన నిచ్చెనమెట్ల సమాజం ఏర్పాటు అవశ్యంగా జరిగింది. ఈ మొత్తం వ్యవహారంలో పూజారివర్గపు ఆర్యులు పరిపాలక ఆర్యుల వత్తాసుతో వ్యాపారాల్లో స్థిరపడిన ఆర్యులను కలుపుకొని మిగిలిన ఆర్య, అనార్య శ్రామిక సామాజికులను ఆచార సంప్రదాయ కట్టుబాట్ల చట్రంలో బంధించి స్థిరమైన, శాశ్వతమైన అనుత్పాదక ఉపాధిని పొందే లక్ష్యంతో పురాణ ఇతిహాసాలను ఆధారంగాను, అడ్డుగాను చేసుకొని ఏకముఖ సమాజాన్ని మొదట్లో చతుర్వర్ణ సమాజంగా తదుపరి పంచవర్ణాలుగా అనంతరం అనేక వేల వర్ణాలు (కులాలు) కలిగిన బహుముఖ సమాజంగా స్థిరపరచడం జరిగింది.

అభిప్రాయానికి అభిమతం అనునది పర్యాయపదంకాగా సంపూర్ణ / గరిష్ట సామాజికుల ఏకముఖ అభిప్రాయమైన ఆరాధనా పద్ధతులు, ఆచార వ్యవహారాల క్రోడీకరణకు

సింధునాగరికుల పేరుమీదుగా “హిందూమతం” అను పేరును స్థిరపరచడం జరిగింది.

వాస్తవానికి ఒక్క దేవుడు (సృష్టికర్త), ఒక్కదూత (దైవదూత), ఒక్క దుష్టశక్తి (సాతాను/ సైతాను) అనే పరికల్పనలతో యూదు, క్రైస్తవ మరియు ముస్లిం మతాలు పాశ్చాత్య దేశాలలో ఏర్పడగా ఈ దేశంలో మాత్రం ఎవరు సృష్టికర్తలో, ఎవరు దేవుళ్ళో, ఎవరు దుష్ట శక్తులో స్పష్టంగా చెప్పలేని అజ్ఞాన, లేక పరిమిత జ్ఞాన స్థాయి వింత కూర్పుళ్ళతోను విచిత్రమైన దూర్పుళ్ళతోను కలగా పులగంగా ఏర్పడిందే హిందూమతం. అయితే పై మూడు మతాలలోను ఉమ్మడిగా గమనించవలసిన అంశం ఏమిటంటే దేవుడికి ప్రతినిధులుగా వ్యవహరిస్తున్న పూజారి వర్గపు సామాజికులే దుష్టశక్తులకు (సైతాను/ సాతాను/దెయ్యాలు) ప్రజలకు మధ్య మధ్యవర్తులుగా వ్యవహరిస్తూ దుష్టశక్తుల ప్రకోపాలను శాంతింపజేయుటకు తరుణోపాయాలను సూచించే హోదాను కూడా కలిగిఉండడమేకాక అప్పటి నుండి ఈరోజువరకు కూడా ఆ హోదాను కొనసాగించగలగడం.

సృష్టికర్త అవసరాన్ని గుర్తించడం అనేది ప్రాచీనమానవుని పరిమితజ్ఞాన స్థాయి హేతుబద్ధతకు సంబంధించిన విషయంకాగా దుష్టశక్తుల ఉత్పత్తి మాత్రం పూజారి వర్గపు సామాజికుల దుష్ట ఆలోచనలు, స్వార్థపూరిత అవసరాలకు ప్రతిరూపమే. ●

హిందీ సంపుటాల ప్రచురణ : అభ్యర్థన

ప్రముఖ దార్శనిక చింతనాపరుడు, హేతువాద ఉద్యమాభిమాని, మానవవాది అయిన డి.వి.రామకృష్ణ (D.V.R.K.) గారు రావిపూడి వెంకటాద్రిగారి గ్రంథాలను కొన్నిటిని స్వచ్ఛందంగా, అమూల్యంగా అనువాదంచేసి ఇంకొల్లులోని రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్ కు అప్పగించారు. అవి, విషయపరంగా ఏదెనిమిది సంపుటాలవతాయి. రావిపూడి రచనల సంపుటాలను ప్రచురించే క్రమంలో ఆ హిందీ వ్రాతప్రతులను సంపుటాలుగా ప్రచురించాలని అనుకుంటున్నాము. హిందీభాషా ప్రాంతాలలో హేతువాద భావాలకు మరింత ప్రాచుర్యం లభించాలంటే రావిపూడి గ్రంథాలు హిందీలోకూడా వెలువడవలసిన అవసరం వుంది. కాబట్టి హేతువాద మిత్రులుకానీ, హిందీ గ్రంథాల ప్రచురణకర్తలుకానీ ముందుకువచ్చి ఈ బాధ్యతను స్వీకరిస్తామంటే, అలాంటివారికి తొలిముద్రణ హక్కుల్ని యివ్వడానికి హేమా పబ్లికేషన్స్, రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్ సిద్ధంగా వున్నాయని తెలియజేస్తున్నాము. ఈ విషయంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాదమిత్రులు సహకరించి, సమాచారం సేకరించి మాకు అందించగలరని ఆశిస్తూ, ఈ అభ్యర్థన చేస్తున్నాము.

మేడూరి సత్యనారాయణ,

మేనేజింగ్ ఎడిటర్, హేతువాది,

ఇంకొల్లు - 523 167; సెల్ 98499 35117

“యస్యాన్నం తస్యతేపుత్రాః”

- రావిపూడి వెంకటాద్రి

నేను S.S.L.C.లో వుండగా మా గ్రామంలోని పెద్దలు ఐదారుగురు ఒక క్రిమినల్ కేసులో యిరుక్కున్నారు. దాని విచారణ సందర్భంగావారు బాపట్ల కోర్టుకు వెళ్లుతూ నన్నుకూడా తీసుకవెళ్లారు. కేసు విచారణ అనంతరం మేమంతా అక్కడే వుండిపోవలసి వచ్చింది. ఆ రోజుల్లో బాపట్లలో లాడ్జింగులులేవు. రాత్రి భోజనానంతరం పడకకోసం మేమంతా బాపట్లలోని భావనారాయణస్వామి దేవాలయ ప్రాంగణంలోకి వెళ్లాం. అక్కడ ప్రహరీలకు ఆలయానికి మధ్య వున్న ప్రదేశమంతా ఇసుకనేలే. అదే మా పడకకు అనువైపోయింది. అయితే, అక్కడకు చేరిన వెంటనే మేము ముందుగా అక్కడున్న చిన్న చిన్న అరుగులమీద కూర్చున్నాం. ఆ దేవాలయ ప్రాంగణంలోనే ఒక ప్రక్క చిన్నమేడవుంది. దానిపై అంతస్తులో ఒక కుర్రవాడు యేవేవో శ్లోకాలు, పద్యాలు బిగ్గరగా చదువుతూ మా ఆచూకీ తీశాడు. మా పెద్ద లేవో సమాధానం చెప్పారు. అంతలో ఆ కుర్రాడు “అందుకే, శూద్రుల్ని వ్యాఘ్రాలతో పోల్చారు స్మృతికర్తలు” అన్నాడు. వెంటనే నేను అందుకొని “పరాన్నేనతు భుంక్తేన మైధునం యోధిగచ్ఛతి, యస్యాన్నం తస్యతా పుత్రా” అని కూడా అన్నారంటూ, ఇతరుల అన్న తిన్నందువల్ల మైధునం చేయగల్గుతున్నారు. శూద్రులు చాకిరిచేయగా లభించిన ధాన్యాదులను మీరు తింటున్నారు కాబట్టి మీరు శూద్రుల పుత్రులు అంటే వ్యాఘ్రుల పుత్రులు అన్నాను. అంటే, ఆ గుడిని ఆశ్రయించుకొని పొట్ట పోసుకొనే వారంతా శూద్రుల పుత్రులే అని వివరించాను. దానితో మేడలోపల వున్న పెద్దాయన లేచివచ్చి ‘యిక నోరుముయ్యర సన్నాసీ’ అనడంతో మా పెద్దలంతా తిరగబడ్డారు. దానితో అతను ‘బాబూ క్షమించండి, నేను అన్నది మిమ్మల్ని కాదు నోరు ముయ్యమన్నది. మా వెధవ తెలిసీ తెలియని విషయాలు ప్రస్తావిస్తుంటే, వాణ్ణే నేను నోరుముయ్యమన్నాను’ అని లోజాలున పడి క్షమాపణ వేడుకున్నాడు. అంటే 1941లో నేను S.S.L.C. చదువుతున్నప్పటి సామాజిక పరిస్థితి యెలా వుండేదో జ్ఞాపకం చేయడానికే ఈ విషయ ప్రస్తావన. ఆ రోజుల్లో సైతం యిలాంటి వారుండబట్టే అప్పటికి బ్రాహ్మణేతరోద్యమం చల్లారినా బ్రాహ్మణ్లోని వుడుకింకా మందుతూనే వుందన్నమాట. నా సమయస్ఫూర్తి ఎదురుదాడికి మావాళ్లు భేష్ భేష్ అన్నారు.

నచర్మణోనరక్తస్య నజాతిరాత్మనో,

జాతిర్వ్యవహారేణకల్పితాః అన్నది నిరాలంబోపనిషత్తు.

పాకిస్తానులో నోబెల్ బహుమతి పొందిన ఏకైక సైంటిస్టు

అబ్దుస్ సలాం

- డాక్టర్ విజయం

పాకిస్తాన్‌లో నోబెల్ బహుమతి పొందిన ఏకైక సైంటిస్టు అబ్దుస్ సలాం. Theoretical Physics రంగంలో నిష్ణాతుడైన సలాం “పాకిస్తాను సైన్సు పితామహుని”గా పేరు పొందాడు. సైన్సురంగంలో భారతదేశం అప్రతిహతంగా వివిధ రంగాలలో పురోగమిస్తున్న సమయంలో, పాకిస్తాన్ శాస్త్రసాంకేతిక రంగాలలో వెనుకబడి వుండకూడదని, సైన్సు పరిశోధనపై ప్రభుత్వ పెత్తనం, రాజకీయాల ప్రభావం వుండకూడదని, అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల భవిష్యత్తు సైన్సుతో ముడిపడివుందని సలాం స్పష్టం చేశాడు. శాంతియుత ప్రయోజనాలకు న్యూక్లియర్ పవర్‌ని వినియోగించాలని ఒక ప్రక్క కృషిసల్పుతూ, మరోప్రక్క ఎంతో క్లిష్టమైన రాజకీయ వాతావరణంలో పాకిస్తానులో ఆటంబాంబు రూకల్పనకు తోడ్పడ్డాడు. అతని మరణానంతరం పాకిస్తానులో అణుబాంబు పరీక్ష జరిగింది.

సైన్సురంగంలో మకుటంలేని మహారాజులాగా దేశవిదేశాల మన్ననలు పొందిన అబ్దుస్ సలాం ముస్లిం మతరాజకీయాల వలన పాకిస్తాను వదిలి వెళ్లవలసివచ్చింది. జుల్‌ఫికర్ అలీభుట్టో ప్రధాని కాగానే ముస్లింలలో వివిధ తెగల్లో మతవైషమ్యం పెంచి, అంతవరకూ ముస్లింలుగా గౌరవించబడుతున్న మతంలో లిబరల్ ముస్లింలుగా గౌరవింపబడుతున్న మతంలో లిబరల్ భావాలు గల “అహ్మదీయ” ముస్లిం మతస్థులను పాకిస్తానులో బాధల గాధలకు గురి చేసి ప్రధాని భుట్టోవారిని పాకిస్తాను నుండి తరిమికొట్టాడు. అహ్మదీయ ముస్లింలు అసలు ముస్లింలు కానేకాదని, పాకిస్తాను పార్లమెంటు శాసనం చేసి, వారిని రాజకీయ అస్పృశ్యులుగా చేయడమే కాక, ఉద్యోగాలలో, యితర అవకాశాలలో నుండి వారిని పాకిస్తానులో తొలగించడం ప్రారంభించారు. పుట్టుకరీత్యా “అహ్మదీయ” అయిన అబ్దుస్ సలాం భుట్టో విధానాల వలన, మత అసహనం వల్ల యితర అహ్మదీయులకు, తనకు ముంచుకువస్తున్న ముప్పును స్పష్టంగా గుర్తించి, 1972లో పాకిస్తాను వదిలి ఇంగ్లాండు వెళ్లవలసి వచ్చింది. మతాన్ని-రాజకీయాలను-సైన్సు పరిశోధనను కలపడం వలన వచ్చే నష్టాన్ని ప్రధాని భుట్టోకు సలాం వెళ్లి వివరించినా లాభం లేకపోయింది. “పాకిస్తానులో సైన్సు రూపకర్తగా” గుర్తింపబడిన అబ్దుస్ సలాం 1972లో స్వీయరక్షణ కొరకు స్వదేశం వదిలి ఇంగ్లాండు వెళ్లవలసి రావడం ఆ దేశంలో ప్రబలంగా వున్న మత మౌఢ్యానికి ప్రతీకగా నిలచింది. ఎందుకంటే సైన్సుకు ఎల్లలు లేవు. సైన్సు విశ్వజనీనం.

అంతేకాదు, పాకిస్తాను శాస్త్ర, సాంకేతిక అభివృద్ధికి అగ్రగణ్యునిగా, దిశానిర్దేశకునిగా, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీతగా, పాకిస్తానులో అంతరిక్ష పరిశోధనకు, వివిధ రంగాలలో సైన్సు అభివృద్ధి చెందడానికి మూలపురుషునిగా వుండి 500 పాకిస్తానీయులను సైంటిస్టులుగా రూపొందించడంలో కృషిసల్పి పాశ్చాత్యదేశాలలో వారికి శిక్షణ, పరిశోధనకు అవకాశం కల్పించిన అబ్దుస్ సలాం మరణించినప్పుడు జరిగిన ఘటనలు పాకిస్తానుకు అంతకంటే ఎక్కువగా సిగ్గుచేటయినవి. ఇంగ్లండులో వున్నా, పాకిస్తాను సైన్సు-శాస్త్రీయ అభివృద్ధికి నిర్విరామకృషి సల్పి, అంతర్జాతీయ సైన్సురంగంలో ఫిజిక్స్ లో నిష్ణాతునిగా వున్న సలాం, తన మరణానంతరం స్వదేశమైన పాకిస్తాను భూమిలో తనను ఖననం చెయ్యాలని కోరాడు. 1996 నవంబరు 21న అబ్దుస్ సలాం ఇంగ్లండులో ఆక్స్ ఫర్డ్ లో తన 70వ ఏట మరణించాడు. ఆ మహా శాస్త్రజ్ఞుని కోరిక ప్రకారం తన మాతృభూమి పాకిస్తానుకు తీసుకువచ్చి పశ్చిమ పంజాబులో బంధువులు, మిత్రులు ఖననం చేశారు. వేలాదిమంది ఆ మహాశాస్త్రజ్ఞుని అంత్యక్రియలలో పాల్గొన్నారు.

సలాం సమాధిపై “ప్రప్రథమ ముస్లిం నోబెల్ గ్రహీత” (First Muslim Nobel Laureate) అని శిలాఫలకంపై చెక్కారు. దానితో ప్రభుత్వం అగ్గిగుగ్గిలమైపోయింది. ప్రభుత్వ ఆదేశం ప్రకారం “ముస్లిం” అన్నపదాన్ని ఆ శిలాఫలకంపై చెరిపివేశారు. అతను అహ్మదీయుడు కాబట్టి అబ్దుస్ సలాం పేరును, అతనిపై పాఠాలను విద్యాగ్రంథాల నుండి తొలగించారు.

అది పాకిస్తాన్ లో కరడుకట్టిన మత దురహంకారానికి ఒక మచ్చుతునక. పాకిస్తానులో ప్రధాని పదవి నుండి భుట్టోను తొలగించి, చివరకు ఉరితీసినా, మతమౌఢ్యం, అహ్మదీయుల పట్ల ఇస్లాం మత అసహనం అదేవిధంగా కొనసాగింది. అందుచేత “ముస్లిం” అన్న పదం ఆ రాతిఫలకం నుండి ఊడగొట్టి ప్రభుత్వం చెరిపివేయడంతో “అబ్దుస్ సలాం నోబెల్ గ్రహీత” అని మాత్రం ఆ శిలాఫలకంపై మిగిలింది. మరోవైపు మన దేశంలో సెక్యులర్ విధానంలో కుల-మతాలతో నిమిత్తం లేకుండా, ఎందరో రాష్ట్రపతులు అయ్యారు. సైంటిస్టులు అయ్యారు. అన్ని రంగాలలో మన దేశంలో అందరికీ అవకాశం లభిస్తోంది. మన దేశంలో అణుశక్తిని శాంతియుత ప్రయోజనాలకు, రక్షణ అవసరాలకు పనిచేసే అన్ని విభాగాలలో అన్ని మతాలవారూ సమాన అవకాశం పొందుతూ వున్నారు. కాని. పాకిస్తానులో అలా లేదు. పాకిస్తాను ఇస్లాం దేశంగా మిగిలింది.

అవిభక్త భారతదేశంలో జనవరి 29న పంజాబులో (యిప్పటి పాకిస్తాను భాగంలో) షహనాల్ జిల్లా శాంతోక్ దాస్ గ్రామంలో అబ్దుస్ సలాం జన్మించాడు. అతని తండ్రి మహమ్మద్ హుస్సేన్ పంజాబురాష్ట్రంలో ఎడ్యుకేషన్ ఆఫీసర్. సలాం అత్యంత ప్రతిభావంతమైన విద్యార్థి. పంజాబ్ యూనివర్సిటీలో మెట్రిక్ లో ఎవరూ సాధించనంత అత్యంత అధిక

మార్కులు పొందాడు. లాహోర్ యూనివర్సిటీ నుండి గణితంలో బి.ఎ డిగ్రీ పొందాడు. అత్యంత ప్రతిభావంతుడైన ఆ విద్యార్థి రైల్వేలో చేరాలనుకుంటే అతని కంటిచూపు చాలదని తిరస్కరించారు. అంతేకాకుండా అప్పుడు వయసులో చాలా చిన్నవాడు. దాంతో గణితంలో పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేసి, ఇంగ్లండు వెళ్లి కేంబ్రిడ్జి యూనివర్సిటీలో డాక్టరేటు చేశాడు. Quantum Electrodynamics అతని రంగం అయింది. అత్యంత ప్రతిభావంతుడైన యితనికి నిష్ణాతులైన ఫ్రెడ్ హోయల్, ఓపెన్ హైమర్తో సాన్నిహిత్యం ఏర్పడింది. అయినా, అంత పేరు ప్రఖ్యాతులతో దేశాభిమానంతో పాకిస్తాన్ తిరిగివస్తే, అతనికి ఆదరణ లభించలేదు. దానికితోడు పాకిస్తానులో మతకలహాలు చెలరేగాయి. దానితో పోస్ట్ డాక్టోరల్ వర్క్ చెయ్యడానికి తిరిగి కేంబ్రిడ్జికి, ఇంగ్లండు వెళ్లాడు. 1959లో అతి చిన్న వయస్సులో ఇంగ్లండులో రాయల్ సొసైటీ ఫెలో అయ్యాడు.

పాకిస్తాను నుండి వందలాది మంది ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థులను విదేశాలు తీసుకువెళ్లి వారిలో పరిశోధనాసక్తిని పెంపొందించాడు. Theoretical Physicsలో చాలా ప్రసిద్ధి చెందాడు. 1972లో అమెరికాలో స్థిరపడ్డ భారతీయుడు జోగేష్ పతితో కలిసి సలాం ఫిజిక్స్ సిద్ధాంత పరిశోధనలో మరింత ముందుకుసాగి, Pati Salam model ను Particle Physicsలో రూపొందించారు. 1979లో అబ్దుస్ సలాంకు ఫిజిక్స్లో నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఈ బహుమతి అదే రంగంలో కృషిచేసిన గ్లాన్ హో మరియు వీన్ బర్గ్తో సంయుక్తంగా వచ్చింది. 1979లో పాకిస్తాన్ “నిషాన్-ఇ-ఇమ్తాజ్”తో గౌరవించింది. 1980లో అబ్దుస్ సలాం Speace Research Commissionకి పాకిస్తానులో ప్రప్రథమ డైరెక్టర్ అయ్యాడు.

పాకిస్తానుకు సైన్సురంగంలో అంతర్జాతీయ రంగంలో తన పరిశోధనలు, కృషి ద్వారా అఖండఖ్యాతిని ఆర్జించిపెట్టిన ఆ మహనీయుడిని అహ్మదీయుడు కనుక, అతను ముస్లింకాడని అగౌరవపరచడం చాలామందికి కష్టం అనిపించింది. దానితో ప్రభుత్వం దిద్దుపాటు చర్యలు ప్రారంభించి, అతని మరణానంతరం 1998లో పాకిస్తాను ప్రభుత్వం పాకిస్తానీ సైంటిస్టుల సీరీస్లో అబ్దుస్ సలాం పోస్ట్ జిస్టాంపు వెలువరించింది. పాకిస్తాను సైంటిస్టులు అతనిని అఖండ మేధావిగా గుర్తించారు. గౌరవించారు.

ఈ నోబెల్ బహుమతి గ్రహీతను ప్రజలు ఎంతగా గౌరవించినా, సైంటిస్టులు ఎంతగా అతని పట్ల గౌరవభావంతో వున్నా, పాకిస్తాను ప్రభుత్వం తిరస్కారభారంతో చూస్తూ వుండటంతో, సలాం ఇంగ్లండులోనే వుండిపోవలసివచ్చింది.

సలాం మరణానంతరం అతని ఖ్యాతి మరింత పెరిగింది. 2010లో పాకిస్తానీ ఫిల్ముడైరెక్టర్ సబీహ్ సుమర్ సలాం జీవితం, సైన్సురంగంలో అతని విశిష్టకృషిపై డాక్యుమెంటరీ ఫిల్మును ప్రజల విరాళాలతో రూపొందించి విడుదల చేశాడు.

1997లో ఇంటర్నేషనల్ సెంటర్ ఫర్ థీరెటికల్ ఫిజిక్స్ పేరుకు “అబ్దుస్ సలాం ఇంటర్నేషనల్ సెంటర్”గా మార్చి నివాళి అర్పించారు. 2003లో పంజాబు గవర్నమెంటు అబ్దుస్ సలాం స్కూల్ ఆఫ్ మాథమెటిక్స్ ప్రారంభించింది. అహ్మదీయ ముస్లిం కమ్యూనిటీ అధికంగా వున్న కెనడాలో ఒక ప్రధానవీధికి “అబ్దుస్ సలాం స్ట్రీట్” అని పేరు పెట్టారు. అబ్దుస్ సలాం మ్యూజియం నెలకొల్పారు. సలాంను వివిధ అవార్డులతో అంతర్జాతీయంగా ఎంతో గుర్తించారు. కేంబ్రిడ్జి యూనివర్సిటీ ఆడమ్స్ ప్రైజ్, స్మిత్ ప్రైజ్, హాప్కిన్స్ ప్రైజ్ యిచ్చింది.

1968లో ఆటమ్స్ ఫర్ పీస్ (Atoms for peace) అవార్డు సలాంకు లభించింది. ప్రముఖ శాస్త్రజ్ఞుడు ఓపెన్ హోమర్ ప్రైజ్ ను 1971లో అందుకొన్నాడు. 1977లో దేవీప్రసాద్ సర్వాధికారి బంగారు పతకాన్ని కలకత్తా యూనివర్సిటీ యిచ్చి గౌరవించింది. ఆర్.డి.బిర్లా అవార్డు 1979లో ఇండియన్ ఫిజిక్స్ అసోసియేషన్ యిచ్చింది. నిషాన్-ఇ-ఇంతాజ్ ను పాకిస్తాను 1799లో యిచ్చింది. యునెస్కో 1979లో ఐన్ స్టయిన్ మెడల్ యిచ్చి గౌరవించింది. చెకోస్లావేకియాలోని ఛార్లెస్ యూనివర్సిటీ పీస్ మెడల్ 1981లో యిచ్చింది. 1986లో బంగ్లాదేశ్ ఇంటర్నేషనల్ పీస్ అవార్డుతో గౌరవించింది. స్పెయిన్ 1990లో ఇంటర్నేషనల్ ప్రైజ్ యిచ్చింది. లండన్ లో రాయల్ సొసైటీ కాప్లే మెడలు ప్రదానం చేసింది. పాకిస్తానులో సలాం ప్రైజ్ ప్రారంభించారు. తనకి వచ్చిన నోబెల్ బహుమతి డబ్బును పాకిస్తానులో సైంటిస్టులకు ప్రైజులు యివ్వటానికి సలాం ప్రదానం చేసి తన జీవితాన్ని ప్రదర్శించారు.

సలాం పాకిస్తానును ఒక న్యూక్లియర్ పవర్ గా రూపొందించడానికి కృషిచేశాడు. మతఛాందసత్వం, పిడివాదం, మతవివక్షత లేకపోతే పాకిస్తాను తక్కిన అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల లాగానే అగ్రగామిగా వుండేది అనడంలో సందేహం లేదు. సైన్సు-టెక్నాలజీ స్వేచ్ఛాయుత వాతావరణంలోనే, సమానత్వభావం, అందరికీ సమానగౌరవం వున్నప్పుడే పుష్పించి ఫలించగలుగుతుంది. అందుకే అన్నీ పరస్పర సహకారంతో సైన్సు-టెక్నాలజీ అభివృద్ధికి సమిష్టిగా కృషి చెయ్యాలని సలాం అభిలషించాడు. దానికి ఒక సంస్థ నెలకొల్పాడు. "Dr. Salam's Genius was like a magic... And there was always an Element of eastern mysticism in his ideas that left one wondering how to fathom his genius...." అని డాక్టర్ మసూద్ అహ్మద్ సలాంకు నివాళి అర్పిస్తూ పేర్కొన్నాడు.

భారత ఉపఖండంలోని సహజీవన సౌందర్యం అన్ని దేశాలలో వెల్లివిరిసి వుంటే, సైంటిస్టులు స్వేచ్ఛాయుత వాతావరణంలో మానవజీవితాన్ని ఆనందదాయకం, సౌఖ్యవంతం చేయడానికి మరింత ముందుకు సాగగలరు. సలాం లాంటి శాస్త్రజ్ఞులు భవిష్యత్తులో మరింతగా తమ శక్తి సామర్థ్యాలను, మేధాశక్తిని మానవ కళ్యాణానికి వినియోగించగలరు. అదే డాక్టర్ అబ్దుస్ సలాం అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలకు తన అనన్యసామాన్యకృషి ద్వారా యిచ్చే సందేశం.

(‘నాస్తిక మార్గం’ సౌజన్యంతో)

వార్తలు

పసల భీమన్నగారికి కవిరాజు స్మారకపురస్కారం

ప్రముఖ హేతువాది, హేతువాద గ్రంథ రచయిత, ప్రభుత్వ బి.ఇడి. కాలేజీలో ప్రిన్సిపాల్ గా రిటైరయ్యిన శ్రీ పసల భీమన్నకు హేతువాద ప్రచారానికిగాను పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం (హైదరాబాద్) వారు కవిరాజు త్రిపురనేని రామస్వామి స్మారక పురస్కారం ఇచ్చి, ది. 31-12-2012న ఘనంగా సన్మానించారు.

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం వారు శ్రీ భీమన్నకు సన్మానం చేస్తూ, ఆయన వ్రాసిన 8 హేతువాద పుస్తకాలను పేర్కొన్నారు. ఆయన మూఢనమ్మకాల నిర్మూలనకూ, హేతువాద ప్రచారానికి కృషిచేశారన్నారు. అందుకు గ్రంథరచన, ఉపన్యాసాలు ఇంద్రజాలం సాధనాలుగా చేసుకున్నారు. అంతేకాదు, ఆయన కొంతమంది బాబాలూ, స్వామీజీలు మహిమలనబడే కొన్ని మ్యాజిక్కు ట్రిక్కులు చేస్తారనీ, వారిని నమ్మరాదంటారు. మానవాతీత శక్తులు అబద్ధమంటారు. ప్రకృతి నియమాలకు వ్యతిరేకంగా ఏ సంఘటనలూ జరగవంటారు. సైన్సు అలాంటి సంఘటనలు అంగీకరించదంటారు. కనుక కొంతమంది బాబాలు మోసం చేస్తున్నారంటారు. 1980వ సం॥ నుండి వందలాది ఉపన్యాసాల్లో విద్యార్థులకు, సామాన్య ప్రజలకు ఈ విషయాలు శాస్త్రీయంగా బోధించారు. శాస్త్రీయ ఆలోచనావిధానం పెంపొందించుకోవాలన్నారు. మన రాజ్యాంగంలో ఆర్టికల్ 51(A)hలో ఈ విషయాలు వ్రాయబడ్డాయన్నారు. శ్రీ భీమన్న రాజమండ్రిలో 2006లో గోదావరి మ్యాజిక్కు స్కూలు స్థాపించి, ఇంద్రజాల విద్యను బోధిస్తున్నామన్నారు.

ఈ సంవత్సరం నుండి బీద విద్యార్థులకూ, ఎస్.సి., ఎస్.టి. విద్యార్థులకు ఉచితంగా మ్యాజిక్కు కళను నేర్పుతానని శ్రీ భీమన్న పత్రికాముఖంగా ప్రకటించారు.

ఈ కీర్తి పురస్కారం అందుకున్న శ్రీ భీమన్న హేతువాద ప్రచారానికి పునరంకితమవుతానని స్పందించారు.

- మేనేజింగ్ ఎడిటర్

విజ్ఞప్తి

చందా గడువు ముగిసిన 'హేతువాది' సంవత్సర చందాదారులు తమ తమ చందాలను రూ. 150/- పంపి పునరుద్ధరించుకోవలసినదిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. దీర్ఘకాలంపాటు హేతువాది చందా పునరుద్ధరించుకొననివారి అద్రస్సులను తొలగించడానికి నిర్ణయించడమైనది. దీర్ఘకాలంపాటు పాఠకులుగా వున్నవారు హేతువాదికి జీవిత చందా రూ. 1,500/-లు పంపి హేతువాదిని ఆదుకోవలసినదిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లు

22వ వార్షికోత్సవం

తేదీలు : 9,10 ఫిబ్రవరి 2013 శని, ఆదివారాలు

వేదిక : రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ భవన్, పర్చూరు రోడ్, ఇంకొల్లు.

హేతువాద మానవవాద అధ్యయన తరగతులు

పర్యవేక్షణ: రావిపూడి వెంకటాద్రి, చైర్మన్, భారత హేతువాదసంఘం

ట. 9-02-2013 శనివారం

ఉదయం 10.00 గం||లకు

సభాధ్యక్షులు : షేక్ బాబు

ట్రెజరర్, భారత హేతువాద సంఘం

అంశం : మేతీ ఫీండ్ మెంటలిజం - దిగ్గజారుతున్న రాజకీయ పార్టీలు

వక్తలు : కుర్రా హనుమంతరావు

అధ్యక్షులు, భారత హేతువాద సంఘం

మేడూరి సత్యనారాయణ

ప్రధానకార్యదర్శి, భారత హేతువాద సంఘం

ఊట్ల రంగనాయకులు

ప్రధానకార్యదర్శి, ఆం||ప్ర|| హేతువాద సంఘం

**రావిపూడి ౨౭వ జన్మదినోత్సవం సందర్భంగా
రావిపూడి రచనలు సంపుటం - 19**

“స్వామినేని - త్రిపురనేని” గ్రంథావిష్కరణ

గ్రంథావిష్కర్త:

రావెల సాంబశివరావు

పూర్వ రిజిస్ట్రార్, నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం

భోజన విరామం

మ|| 1.00 నుండి 2.00 గం||ల వరకు

220

మధ్యాహ్నం 2.00 గం||లకు

సభాధ్యక్షులు : మేడూరి సత్యనారాయణ

అంశం : భౌతికవాదం - భావవాదం

వక్తలు : కలి హరిబాబు,

ప్రధాన కార్యదర్శి, రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్

షేక్ బాబు

ఆలూరి ప్రభుల्लచంద్ర

హేతువాద, మానవవాద రచయిత

సాయంత్రం 6 గంటలకు

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘ కార్యవర్గ సమావేశం

సభాధ్యక్షులు : గుమ్మా వీరన్న

అధ్యక్షులు, ఆం||ప్ర|| హేతువాద సంఘం

బి. 10-2-2013 ఆదివారం

ఉదయం 9.00 గం||లకు

సభాధ్యక్షులు : కలి హరిబాబు

అంశం : మానవవాద లక్ష్యంతో హేతువాదం

వక్తలు : కుర్రా హనుమంతరావు,

గుమ్మా వీరన్న

చుంచు శేషయ్య

పూర్వ అధ్యక్షులు, ఆం||ప్ర|| హేతువాద సంఘం

నార్సే వెంకటసుబ్బయ్య,

సహాయ కార్యదర్శి, భారత హేతువాద సంఘం

భోజన విరామం

మ|| 1.00 నుండి 2.00 గం||ల వరకు

22 |

మధ్యాహ్నం 2.00 గం||లకు

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లు

22వ వార్షికాత్మేవ బహిరంగ సభ

సభాధ్యక్షులు : వత్సవాయి నారాయణరాజు
అధ్యక్షులు, రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్

వక్తలు : కుర్రా హనుమంతరావు
మేడూరి సత్యనారాయణ
గుమ్మా వీరన్న
ఊట్ల రంగనాయకులు
ఆలూరి ప్రభులచంద్ర
నార్సే వెంకటసుబ్బయ్య
చుంచు శేషయ్య
షేక్ బాబు
కరి హారిబాబు
షేక్ దరియావలి

బహుమతి ప్రదానం : రావిపూడి వెంకటాద్రి

సాయంత్రం 5 గం॥కు

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్ సర్వసభ్య సమావేశం

అధ్యక్షులు : వత్సవాయి నారాయణరాజు

వందన సమర్పణ : కాకి రాజశేఖర్ ,

జీవిత సభ్యులు, రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్.

గమనికలు

- 1) గుంటూరు, ఒంగోలు, చీరాల, చిలకలూరిపేట, అద్దంకి, హైదరాబాద్, రాయచూరు నుండి ఇంకొల్లుకు బస్సులు కలవు. రైలులో వచ్చేవారు చీరాల, ఒంగోలులోదిగి ఇంకొల్లు బస్సులో రావచ్చు.
- 2) అధ్యయన తరగతులకు హాజరైన వారికి విడుదలవుతున్న రావిపూడి రచనల సంపుటం 50% రాయితీకి లభిస్తుంది.

వివరాలకు: మేడూరి సత్యనారాయణ, Cell : 98499 35117

ఇట్లు

వత్సవాయి నారాయణరాజు,

అధ్యక్షులు

కరి హారిబాబు,

ప్రధాన కార్యదర్శి

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లు.

రావిపూడి రచనల సంపుటాలు

సంపుటం పేరు	పేజీలు	వెల	బౌండు
1. హేతువాదం	329	రు. 150/-	-
2. హ్యూమనిజం	492	రు. 200/-	-
3. నాస్తికత్వం	393	రు. 150/-	రు. 200/-
4. మార్క్సిజం	479	రు. 150/-	రు. 200/-
5. జైనా; వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా?	196	రు. 120/-	రు. 150/-
6. విశ్వాన్వేషణ	246	రు. 150/-	రు. 200/-
7. జీవమంటే ఏమిటి?	203	రు. 120/-	రు. 150/-
8. మతజాడ్యాల మచ్చుతునకలు	277	రు. 150/-	రు. 200/-
9. ఆదిశంకరాచార్య : వ్యక్తిత్వం-తత్వం	172	రు. 100/-	
10. మనుధర్మాల కౌటిల్యం	250	-	రు. 200/-
11. శాస్త్రం-అశాస్త్రం	227	రు. 150/-	రు. 200/-
12. హ్యూమనిస్టు సమీక్షలు	154	రు. 120/-	రు. 150/-
13. సమకాలీనాలు - సార్వకాలికాలు(1వ భాగం)	284	రు. 150/-	రు. 200/-
14. సమకాలీనాలు - సార్వకాలికాలు(2వ భాగం)	410	రు. 200/-	రు. 250/-
15. హేతువాది ప్రశ్నోత్తరాలు	236	రు. 120/-	రు. 150/-
16. హేతువాద హ్యూమనిస్టు అన్వయాలు - స్పందన - ప్రతిస్పందనలు - 1	252	రు. 150/-	రు. 200/-
17. హేతువాద హ్యూమనిస్టు అన్వయాలు - స్పందన - ప్రతిస్పందనలు - 2	252	రు. 150/-	రు. 200/-
18. ఎం.ఎన్.రాయ్ - భారత కమ్యూనిజం	600	రు. 150/-	రు. 200/-
19. స్వామినేని-త్రిపురనేని	356	రు. 200/-	రు. 250/-
20. నేనూ - నా రచనా వ్యాసంగం	156	రు. 100/-	
21. అడుగుజాడలు			
22. హేతువాద వ్యాసంగం - వ్యాసాలు-ఉపన్యాసాలు-1			
23. హేతువాద వ్యాసంగం - వ్యాసాలు-ఉపన్యాసాలు-2			
24. Rationalism : Reason and Unreason			
25. వాస్తువు శాస్త్రమా?			
26. మనం ఏమి చేయాలి?			
27. కళ-శాస్త్రం-తత్వం-హేతువాదం			

మరో ఏడెనిమిది హిందీ అనువాద సంపుటాలు మున్ముందు వెలువడతాయి.

హేమా పబ్లికేషన్స్, చీరాల - 523 155. సెల్ : 9989223042

రాడికల్ హ్యూమనిస్టు సెంటర్, ఇంకొల్లు, 523 167, ప్రకాశం జిల్లా.

హేమా పబ్లికేషన్స్, చీరాల - 523 155. (ఫోన్: 98499 35117)

జీవమంటే ఏమిటి ?	రూ. 15/-	ఏది హ్యూమనిస్టు మార్గం ఏది కాదు	20/-
భావ విప్లవం - వర్గ చైతన్యం	25/-	నేనూ నా రచనా వ్యాసంగం	60/-
హేతువాదం - అజ్ఞేయవాదం	20/-	మనం ఏమి చేయాలి	40/-
ఎం.ఎన్.రాయ్ దర్శనం	25/-	Life and Soul	10/-
బైబిలు గణాచారం	10/-	Rationalism	35/-
బైబిలు సృష్టివాదం	15/-	Why Rationalism	10/-
కొమింటరన్లో ఎం.ఎన్.రాయ్	10/-	Reason & Unreason	50/-
కార్యకారణత-నియతివాదం -		మా ప్రచురణల్లో ఇతరుల రచనలు	
మానవవాదం	40/-	యోగం భోగానికా, రోగానికా ?	30/-
కర్మవాదం-నియతివాదం-హేతువాదం	20/-	హ్యూమనిస్టు మేనిఫెస్టోలు	40/-
మనం ఏమిచేయాలి ?	40/-	భారతదేశం - గోపూజ	40/-
వాస్తువు శాస్త్రమా ?	60/-	రాడికల్ హ్యూమనిజం : సిద్ధాంతాచరణలు	10/-
మనుధర్మశాస్త్రం మానవధర్మశాస్త్రమా ?	40/-	మతాలచిత్ర హింసలో చిన్నారులు	20/-
ఇస్లాం-ఒక అంచనా	15/-	The Rhythm of Cosmos	10/-
ఐన్స్టీన్-మతం-దైవం	20/-	సాహసించండి, మారండి !	30/-
ఇవి కథలుకావు	25/-	ఆకురాతి శతకం	20/-
లయ-అవలయ	60/-	హేతువాద గేయాలు	40/-
మార్క్సిజం-హ్యూమనిజం	25/-	The Humanist way	50/-
మనదేశంలో హృదయ విమానాలుండేవా ?	20/-	Evelyn Trent	100/-
మనుస్మృతి మైనస్ అశుద్ధం	75/-	M.N.Roy	100/-
నాస్తికులున్నారు జాగ్రత్త	15/-	గీతా రహస్యం	40/-
హేతువాదం - నైతిక విప్లవం	20/-	మనదేశంలో పునర్వికాసం రాదా	60/-
నాగండ్ల గ్రామచరిత్ర	40/-	బైబిలు ఏమంటున్నది	10/-
హేతుత్వం - మతతత్వం	10/-	విద్యాలయాలు-విజ్ఞానశాస్త్రబోధన	10/-
కళ-శాస్త్రం-తత్వం-హేతువాదం	20/-	హేతువాద మానవవాద ఉద్యమాలు :	
ఎం.ఎన్.రాయ్ భారత కమ్యూనిజం	100/-	రావిపూడి వెంకటాద్రి	150/-
రినైజాన్స్	10/-		

గమనిక : కావలసిన పుస్తకాల క్రయం ముందుగా పంపిన యెడల పోస్టుఖర్చులకు వి.పి. చేయబడును. మొత్తం పుస్తకాల సెట్టుపై 30%రాయితీ రూ.1000/-లకు పైబడిన ఆర్డరుకు 10%రాయితీ వుంటుంది. స్టాకు వున్నంత వరకు మాత్రమే ఈ రాయితీ వుంటుంది.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮಹಿಳಾ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಅಧಿನಿಯಮ, 1997

ಪುಸ್ತಕ ಸಂಖ್ಯೆ	KRSA102M343
ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು	ಹಿರಿಯ
ತಾರೀಖು	23 February 2025
ಮುಂದು ಅಕ್ಷ	yes
ನಿರ್ದೇಶನ ಅಕ್ಷ	yes
ಮೊತ್ತದ ವೆಚ್ಚ	49
ವಿಧಿ ನಿಯಮ ವೆಚ್ಚ	no
ಖಾತೆ ವೆಚ್ಚ	no
ಲೇಖನ ವೆಚ್ಚ	160 178 missy
ಕರ್ತವ್ಯದ ವೆಚ್ಚ	mary
ವೆಚ್ಚದ ವಿವರಣೆ	mary
ಸ್ಥಾನದ ವೆಚ್ಚ	100000
ವರದಿ ವೆಚ್ಚ	NAVYA
ವೆಚ್ಚದ ವಿವರಣೆ	
ಲೇಖನದ ವೆಚ್ಚ	
ಪ್ರಾಕಟನೆಯ ವೆಚ್ಚ	
ವರದಿಯ ವೆಚ್ಚ	Good